

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „VALAHIA” DIN TÂRGOVIȘTE
IOSUD-ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI UMANISTE
DOMENIUL FUNDAMENTAL ȘTIINȚE UMANISTE
DOMENIUL ISTORIE

**Impactul schimbărilor geopolitice din Orientul
Mijlociu asupra relațiilor politico-diplomatice
româno-siriene după al Doilea Război Mondial și
până la începutul anilor '80**

rezumat

**CONDUCĂTOR DE DOCTORAT,
Prof.univ.dr. Ion CALAFETEANU**

**DOCTORAND,
Sibel JINDI-ALEXANDRU**

TÂRGOVIȘTE
2018

Conținut

• Cuprinsul tezei de doctorat	p. 2
• Cuvinte cheie	p. 3
• Rezumat	p. 3
• Bibliografie	p. 16
• CV-română	p. 34
• Lista publicațiilor	p. 38
• Summary	p. 41
• Keywords	p. 42
• Abstract	p. 42
• CV-engleză	p. 54

Cuprins

Lista abrevierilor	2
Introducere	3
Capitolul 1- Considerații generale privind evoluția istorică a Orientului Mijlociu (Siria)	15
1.a.Precizări terminologice	15
1.b.Interacțiuni culturale Occident-Orient pe parcursul istoriei	18
1.c.Orientul Mijlociu - între moștenirea otomană și spiritul francez.....	25
1.d.Relevanța situației internaționale pentru Orientul Mijlociu până la mandatul francez...34	
1.e.Influența franceză în Orientul Mijlociu și consecințele sale (1923-1946).....	45
Capitolul 2- Statutul independent al Siriei și obținerea recunoașterii internaționale.....	56
2.a.Începuturile istorice ale relațiilor româno-siriene	56
2.b.Proiectul Siriei Mari după câștigarea independenței	61
2.c.Stabilirea de relații diplomatice între România și Siria	66
2.d.Criză Canalului de Suez (1956) și implicarea Siriei și României.....	70
2.e.Criză din Liban din 1958 și reacția Siriei și României	78
2.f.Eforturile de consolidare internă ale Siriei	81
2.g.Consolidarea relațiilor diplomatice româno-siriene	88
2.h.Reacția siriană la politica românească în contextul Războiului din 1967	93
2.i.Consecințele politicii siriene la sfârșitul Războiului din 1967	100
Capitolul 3- Evoluția relațiilor româno-siriene în anii '70-'80 ai secolului al XX-lea... 102	
3.a.Intensificarea relațiilor diplomatice dintre România și Siria	102
3.b.Reacții româno-siriene la războiul din 1973	106
3.c.Bunele relații româno-siriene și raporturile dintre președinții Ceaușescu-Assad	111
3.d.România și Siria în contextul negocierilor de pace Egipt-Israel.....	119
3.e.Relații economice România- Siria în anii '70	126
3.f.Relații culturale România- Siria în anii '70.....	135
3.g.Criză din Liban de la începutul anilor '80 și reacția României	142
În loc de concluzii.....	149
Lista documentelor din Anexe	159
ANEXE	161
Bibliografie	201

Cuvinte cheie

Siria, România, Levant, Orient Mijlociu, Orient Apropiat, Hafez Al Assad, Nicolae Ceaușescu, diplomație, cultură, schimburi comerciale, tratat de pace, colaborare, uniune arabă, negociere, relații externe, educație, influențe externe, parteneriat, Egipt, Israel, Liban, criză internă, consolidare internă, conflictul arabo-israelian, vizită oficială.

Rezumat

Lucrarea intitulată „Impactul schimbărilor geopolitice din Orientul Mijlociu asupra relațiilor politico-diplomatice româno-siriene după al Doilea Război Mondial și până la începutul anilor '80” urmărește evoluția relațiilor dintre România și Siria, începând cu perioada Imperiului Otoman, trecând prin interbelic și sfârșind cu ceea ce este cunoscut ca fiind Războiul Rece. Deși informațiile sunt concentrate pe segmentul temporal de la sfârșitul cel de-al Doilea Război Mondial și începutul anilor '80, am considerat mai mult decât necesare incursiunile istorico- istoriografice, anterioare perioadei menționate, pentru a înțelege importanța demersului în întreaga sa esențialitate.

Perioadei de dinaintea independenței Siriei i-a fost dedicat un număr consistent de pagini datorită complexității acesteia, care poate genera o multitudine de lucrări de specialitate.

Acest interval de timp, încadrat între ultimii ani de existență ai Imperiului Otoman și sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost tratat prin prisma legăturilor și raporturilor româno-siriene, subiect care nu a fost pe deplin exploatat în literatura de specialitate românească. Astfel, introducerea în unele aspecte ale politicii interne siriene de dinainte de independență și evidențierea elementelor comune sau a diferențelor dintre societatea siriană/arabă și românească au apărut ca fiind necesare, mai ales în contextul în care prezenta lucrare dorește să informeze cititorul interesat despre mai multe planuri ale relației România-Siria, precum și despre unele evenimente sau comportamente care vor influența politica externă a Siriei, după obținerea independenței.

Limita superioară a intervalului de timp analizat în lucrare este reprezentată de începutul anilor '80. Este necesar să se aibă în vedere cadrul internațional în care se desfășurau relațiile româno-siriene, aici fiind vorba, în primul rând, de schimbarea regimurilor totalitare în Europa, fapt ce a avut consecințe dintre cele mai diverse asupra relațiilor România-Siria. Venirea la putere a președintelui Mihail Gorbaciov a însemnat nu numai o altă abordare sovietică asupra conflictului arabo-israelian, care lăsa Siria cu mult dezavantajată în raport cu Israelul, ci și facilitarea imploziei URSS și a schimbării de regimuri în sfera de influență sovietică. Astfel, se poate observa o diluare treptată a informației cu privire la relațiile România-Siria, o densitate mai mică a documentelor, unde unele conțin date tehnice fără încărcătură istorică. Dat fiind subiectul lucrării, care nu a fost foarte abordat în literatura românească, dar nici în cea siriană/arabă, cercetarea a fost bazată pe documentele de arhivă.

Obiectivul principal acestei teze este de a face cunoscută istoria Siriei și a relațiilor acesteia cu România, în toată diversitatea lor. Teza își propune să demonstreze în ce măsură relațiile diplomatice dintre cele două țări au ajutat la bunăstarea lor, ce rol au jucat acestea în dinamica regiunii Orientului Mijlociu, cum au influențat ele cursul evenimentelor din regiune, factorii care au condus spre o apropiere româno-siriană mai accentuată, cum a influențat conflictul arabo-israelian imaginea și politica celor două state și, nu în ultimul rând, cum a evoluat Siria în contextul existenței conflictului arabo-israelian și al implicării României în regiunea Orientului Mijlociu.

Importanța acestui demers este susținută de cadrul contemporan, de criza prelungită din Siria și, în general, de situația conflictuală din Orientul Mijlociu. Totodată, cercetarea se poate dovedi utilă cititorului preocupat de evoluția politică a Siriei - și pe plan extins de interacțiunea cu statele arabe - și de modalitățile diplomatice pe care România le-a promovat pentru a se putea ajunge la pace și stabilitate, dar îi poate oferi și răspunsuri la întrebările legate de caracteristicile societății siriene și a *leadership-ului* politic.

De asemenea, nivelul „subțire” al cunoașterii *Levantului*¹ (înțeles în lucrare ca fiind estul Mediteranei, teritoriul Siriei și Libanului de astăzi), sau chiar a corespondentului din limba arabă „*Sham*”, a oferit lucrării un motiv în plus de a exista.

Interesul manifestat de Franța pentru regiunea Siriei și a Libanului a făcut ca, în final, această regiune să se desprindă de conceptul mai larg de *Orient Mijlociu* și să fie cunoscută pe

¹ Vezi *Levant* în Dumitru Chican, *Mic Lexicon al Orientului Mijlociu*, Baia Mare, Editura Proema, 2011 și în A.M.A.E., Dosar 1, Problema 20 / 1945 Liban (statutul internațional al Siriei), f. 2, unde Siria și Liban sunt cunoscute „sub denumirea generică de Statele Levantului”.

parcursul mandatului francez ca regiunea *Levantului*². Astfel, pe parcursul lucrării se va vorbi despre malul estic al Mediteranei, respectiv Siria și Liban, ca fiind spațiul Levantului. În limba arabă există un echivalent al acestui termen. *Sham*³ sau *Bilad Al Sham*⁴ desemnează practic aceeași regiune a Siriei sau uneori a *Siriei Mari* sau doar a Damascului. *Bilad Al Sham*, tradus prin *țările Shamului* sau *Siria Mare*, face referire la teritoriile Siriei, Libanului, Palestinei⁵ și Transiordaniei, practic la o uniune între statele din regiune. Se consideră chiar că palestinienii sau libanezii fiind numiți arabi din *Sham*, puteau fi prin urmare considerați sirieni⁶.

Lucrarea se concentrează și pe alte aspecte ale relațiilor româno-siriene: aspectele de politică internă ale Siriei și cele privind evoluția statalității, precum și raporturile sale cu alte țări arabe sau cu state din afara lumii arabe, au fost necesare pentru a completa imaginea despre statutul Siriei în regiune și pentru a ilustra în ce măsură a putut să se concentreze asupra politicii externe. Până în 1971, când Hafez Al Assad, acel Tânăr student ambicioz și preocupat de respectarea instituțiilor nu numai că se remarcă în cercurile conducătoare, ci chiar devine președinte, Siria avea preocupări legate în principal de stabilizarea situației interne, fiind încă prinsă în mrejele ideii de unitate arabă ca mijloc de a se remarcă în regiune ca pilon. În acest sens, stă și exemplu scurtei existențe a Republicii Arabe Unite, 1958-1961. Odată ce Assad reușește să își consolideze regimul, statul sirian va căpăta o voce în probleme regiunii, fără însă a abandona susținerea planurilor de unitate arabă. Statul sirian va cunoaște în timpul lui Assad o consolidare a instițiilor statului la care oamenii puteau participa, președintele sirian insistând că exercițiul puterii era colectiv.

Penetrarea regiunii Orientului Mijlociu de către misiunile URSS sau de către misiunile altor mari puteri, se căuta a fi evitată de către guvernele locale ale statelor arabe, odată ce acestea și-au obținut independența, orientându-se spre căutarea de experți și specialiști din alte state mai mici, fără ca prin aceasta să nu se aibă în vedere importanța recunoașterii independenței de către URSS, strategie care putea pune în dificultate statele cu interes în regiune, care se opuneau independenței arabe⁷.

Totuși, faptul că nu beneficiau de o experiență statală, a făcut ca statele Orientului Mijlociu să se confrunte cu situații care le cereau să stabilească relații diplomatice cu

² Dumitru Chican, *Mic Lexicon al Orientului Mijlociu*, Baia Mare, Editura Proema, 2011, p.187.

³ شام – Sham tradus prin Levant.

⁴ بلاد الشام - Bilad Al Sham tradus prin *Țările Shamului* și chiar *Siria Mare*.

⁵ Nadia Anghelescu, *Identitatea arabă Istorie*, limbă și cultură, Iași, Editura Polirom, 2009, p. 7.

⁶ Nāṣir al-Dīn ‘Alī, *Hākadhbā kunnā naktub v.1*, Bayrūt, Maṭba‘at al-Ittiḥād, 1952, p. 15.

⁷ National Archives UK, FO 954/15C/488, Middle East: Beirut telegram No 511. Maintenance of some degree of French control in the Levant, 16th August 1944, f. 489.

majoritatea statelor în vederea consolidării din interior, dar și în vederea recunoașterii lor pe plan internațional⁸.

În ceea ce privește relațiile româno-siriene, acestea au fost susținute de dorința mutuală de a obține beneficii economice, cel mai important obiectiv în colaborarea celor două țări. Bunele relații și colaborarea româno-siriană vor fi stimulate ulterior de atitudinea față de constituirea statului Israel în Orientul Mijlociu și de politica de pace prin promovarea constituirii unui stat palestinian⁹.

Colaborarea cu statele arabe, precum și cu URSS sau România, a adus avantaje Siriei nu doar în ceea ce privește aprovisionarea cu arme sau obținerea fondurilor pentru infrastructură, ci și în dezvoltarea tehnologică și specializarea studenților siriieni la universități de înaltă calitate, acestea două din urmă fiind bazele colaborării româno-siriene.

Motivația alegerii temei o constituie interesul și chiar implicarea constantă a României în problemele Orientului Mijlociu, care a avut consecințe dintre cele mai diverse. Atât România, cât și Siria împărtășesc elemente comune determinante de aceeași influență otomană, ceea ce a făcut ca evoluția statală să sufere o evoluție asemănătoare. La nivelul societății s-a putut constata o aceeași mentalitate imperturbabilă, specifică Orientului arab, sau chiar acea „lene orientală”, în ceea ce privește viața de zi cu zi, românii și arabi de rând aveau în comun aceleași activități, dar și același stil vestimentar.

Desigur că religia diferă, clima substanțială distinctă, precum și influența franceză a făcut ca statul român să beneficieze de alte modele și să se raporteze tot mai mult la spațiul creștinătății care era echivalat cu ceea ce reprezenta lumea modernă. Siria s-a bucurat de o aceeași influență franceză, care s-a dovedit utilă pentru că a stimulat, în mod paradoxal, raportarea arabilor la timpurile glorioase ale imperiilor arabe și, pe cale de consecință, dorința de a forma o elită capabilă să conducă Siria nu doar spre independentă, ci spre obținerea unui rol predominant în regiune.

Evoluția ulterioară a celor două a făcut ca asemănările să se diminueze până la dispariție, fără ca prin aceasta să se aducă atingere bunelor relații.

Interacțiunile româno-siriene au existat încă din perioada interbelică atunci când acestea erau mai mult de natură economică, și s-au pronunțat chiar și după obținerea independenței siriene, independent de faptul că Siria și România nu stabiliseră încă relații diplomatice. Chiar

⁸ A.M.A.E., fond Dosare speciale/Siria, Problemele 210/220, f. 18.

⁹ Sub auspiciile înțelegerii și cooperării internaționale Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în Libia, Liban, Siria și Irak 12-21 februarie 1974, București, Editura politică, 1974, pp. 142-143.

și scurta perioadă în care Siria a rupt relațiile diplomatice cu statul român, nu a periclitat buna desfășurare a relațiilor, dovedă fiind faptul că anii '70 ai secolului al XX-lea a fost caracterizat de numeroase vizite oficiale la nivel înalt între președintele român și cel sirian, dar și de alte contacte care au permis derularea, cu ajutor românesc, a mai multor proiecte industriale pe teritoriul sirian.

După cel de-al Doilea Război Mondial, începând cu anii '60, România a fost privită cu simpatie de comunitatea internațională pentru politica de independență care o individualizează în cadrul celorlalte state ale blocului sovietic, dar și cu încredere din partea statelor arabe care au privit România ca mediator în problemele regiunii, prin faptul că se identifica prin elementul de echilibru între partea arabă și partea israeliană, în contextul existenței conflictului arabo-israelian.

Lucrarea este structurată în trei capitulo aranjate, în general, cronologic cu mențiunea că s-a insistat asupra acelor evenimente care au marcat istoria regiunii și au impus o reacție românească sau siriană la acestea. Am avut în vedere afirmația președintelui sirian, Hafez Al Assad, care într-o con vorbire cu Mircea Malița declară: „Avem relații vechi, am stat în aceeași sferă otomană, am dus lupte în același timp pentru independență, iar regiunile noastre sunt învecinate și aceasta este foarte important”¹⁰.

În câteva cuvinte, Assad a conturat o identitate cu elemente comune celor două state, datorată atât influenței otomane, cât și apropierii geografice și culturale care au făcut posibilă o relație solidă între acestea.

Primul capitol al lucrării, „Considerații generale privind evoluția istorică a Orientului Mijlociu (Siria)”, abordează subiecte culturale, politice și chiar antropologice, cu privire la situația politică de până la independența Siriei, dar face și o serie de referiri la aspecte din societate care au influențat nu numai modul de viață al locuitorilor, dar și artele, politica etc. Este abordată evoluția conceptului de Orient Mijlociu, în diversele sale dimensiuni, încercând prin aceasta o mai profundă cunoaștere a regiunii. Aceeași influență otomană și franceză au constituit elemente comune ale istoriei celor două regiuni, dar influența spațiului creștinătății, clima temperată, apropierea de statele occidentale au contribuit la formarea unei impresii despre România, diferită de imaginile orientale în care haremurile, beduinii, desertul și cămilele sunt simboluri ale spațiului arab. În continuare, istoria Siriei ocupă o parte semnificativă a lucrării, fiind necesară pentru a înțelege diviziunile interne, bazate pe religie, etnie și idealuri politice, modul în care a fost perceput mandatul francez și consecințele acestuia.

¹⁰ S.A.N.I.C., dosar 3S/ vol. I, C.C. al P.C.R. Secția Relații Externe- Nicolae Ceaușescu, ff. 23-24.

Capitolul al doilea, intitulat „Statutul independent al Siriei și obținerea recunoașterii internaționale” evidențiază necesitatea recunoașterii independenței siriene de cât mai multe state și relația amicală pe care o întreține cu România, în pofida recunoașterii statului Israel de către România.

Structurat în nouă subcapitole care punctează cele mai reprezentative momente de până în anii '70 și reacția românească la acestea, cel de-al doilea capitol apare necesar în contextul în care lumea arabă era traversată de existența unor planuri de uniune arabă, ca cel al *Siriei Mari* sau alte formule, precum și de influențe ale statelor din afara regiunii, unde Criza Canalului de Suez sau Criza din Liban din 1958 sunt câteva exemple.

Acest capitol aduce un plus de cunoaștere în ceea ce privește atmosfera generală din Siria, precum și aspecte ale politicii interne tensionate care vizau atât eforturile pentru educarea unei noi elite politice, cât și eforturile statului sirian de a elimina influențele externe și de a deveni un factor decisiv în regiune.

După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, schimburile comerciale ale României cu Orientul Mijlociu erau sporadice și se făceau adesea prin intermediari turci sau bulgari ceea ce provoca pierderi suplimentare economiei românești, acestea fiind posibile pentru că nu puteau avea loc tratative directe între părți. Această situație își putea afla rezolvarea prin normalizarea legăturilor politice și stabilirea reprezentanțelor diplomatice românești¹¹.

În iulie 1947, în urma vizitelor de prezentare, Consulul General al Consulatului General român din Istanbul, Petre Ionescu, descoperă interesul manifestat de reprezentanții consulari ai Egiptului, Argentinei, Libanului în ceea ce privește schimburile comerciale cu România. Consulul libanez reiteră relația apropiată a României cu statele Orientului Apropiat, acestea fiind dintotdeauna un debușeu pentru produsele lemnioase ale României. Aceasta a subliniat și dificultatea procedurii de obținere a vizei de intrare în România, ca obstacol în calea contactelor dintre firmele libaneze și siriene care doresc să întrețină legături cu firme importante din România, situație ce putea fi remediată prin reprezentanțe directe¹².

Acste informații devin utile în condițiile în care acesta este momentul în care se vor stabili relațiile diplomatice ale României cu Siria.

În continuare, cercetarea se concentrează pe reacția Siriei și a României la conflictul arabo-israelian, în condițiile în care acesta afectă de o manieră categorică fie direct, fie indirect toate statele regiunii.

¹¹ A.M.A.E., Dosar 5, Problema 200 / 1947 Liban (articole de presă), f. 18.

¹² Ibidem, f. 16.

Aici se surprinde exact natura relației româno-siriene care nu vor fi supuse unui proces de degradare, în pofida războiului din 1967 și a faptului că România nu a semnat Declarația de la Moscova. Ajutoarele oferite Siriei și faptul că presa arabă a interpretat politica externă românească ca fiind independentă și constructivă sunt factori care vor contribui ca relația dintre cele două state să nu fie afectată.

Poziția românească în conflict a fost înțeleasă și apreciată corespunzător și a constituit un subiect de actualitate în cercurile politico-economice și în presa din Liban și Siria, mai mult ca niciodată¹³. S-a reținut, în special, că România este o țară prietenă țărilor arabe. Obiectivele politice principale promovate de România, care vizau dreptul poporului palestinian la autodeterminare și la constituire a unui stat palestinian¹⁴, retragerea trupelor israeliene, încetarea ostilităților, rezolvarea pe cale pașnică a conflictului, eliminarea influenței externe au constituit nucleul de idei înțelese și apreciate din ce în ce mai mult¹⁵.

Acstea sunt obiectivele politicii românești care au consolidat relația de colaborare cu Siria, Zakaria Ismail, adjunct al ministrului sirian al afacerilor externe, aprecia chiar că sublinierea de către președintele român a importanței retragerii trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate și apelul constant pentru reglementarea situației poporului palestinian constituie un ajutor prețios dat luptei arabe pentru instaurarea legalității în zonă¹⁶.

Totodată, acesta este momentul în care Siria nu va mai apela la planurile de uniune arabă pentru că odată cu venirea la putere a Partidului Baath situația internă se stabilizase, iar Siria se putea concentra acum pe afirmarea statului pe plan regional. Intervențiile României în regiune au același obiectiv ca cel al Siriei, ambele state dorind să capete putere de decizie în relațiile internaționale. Pe lângă aceasta, un alt punct comun între cele două state ar fi colaborarea cu URSS, protecția unei superputeri fiind o necesitate în timpul Războiului Rece.

Un moment tensionat în relațiile dintre cele două state va fi marcat de anul 1969, în care România ridică nivelul de reprezentare diplomatică cu Israelul. Această fisură în relația româno-siriană s-a extins la nivelul relațiilor României cu majoritatea statelor arabe care erau implicate în conflictul arabo-israelian. Siria va rupe relațiile diplomatice cu România, iar presa arabă va dezaproba acțiunea românească¹⁷.

¹³ A.M.A.E., Dosar 108, problema 200 200A 200D/1967, Liban, f. 100.

¹⁴ Sub semnul solidarității româno-siriene- Vizita oficială de prietenie a tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Arabă Siriană, 13-17 august 1979, București, Editura politică, 1980, pp. 47-48.

¹⁵ A.M.A.E., Dosar 108, problema 200 200A 200D/1967, Liban, f. 100.

¹⁶ A.M.A.E., dosarul 3549, problema 20/B/1973, R.A. Siria, f. 10.

¹⁷ A.M.A.E., Dosar 176, problema 20/1969, Liban, f. 23.

Cel de-al treilea capitol și ultimul, intitulat „Evoluția relațiilor româno-siriene în anii '70-'80 ai secolului al XX-lea”, se concentrează asupra celei mai fructuoase perioade din relațiile bilaterale, marcate de consolidarea continuă a statului sirian prin venirea la putere a președintelui Al Assad. Elementele de noutate rezidă în sublinierea unor aspecte ce țin de relația personală dintre președintele român și cel sirian, susținută de modul asemănător de a privi situația regională, în necesitatea menținerii relațiilor diplomatice cu Siria (și cu Libanul), dar și în identificarea diverselor aspecte care au consolidat relațiile dintre cele două state, și care au depășit sfera politicului. Este vorba atât de colaborarea culturală, cât și de detalii care privesc organizațiile de studenți sirieni sau străini sau preferința studenților arabi de a rămâne în România după finalizarea studiilor.

Să remarcăm faptul că, în general, România, în timpul președintelui Nicolae Ceaușescu nu numai că s-a bucurat de popularitate în rândul statelor din regiune, ci a ridicat dezvoltarea relațiilor cu statele arabe la un nivel mult superior față de perioada anterioară¹⁸.

Relațiile cu Siria s-au menținut apropiate îndeosebi din rațiuni economice, fapt care, totuși, permitea României o penetrare politică în Levant și, în general, în Orientul Mijlociu. Apropierea româno-siriană era menținută și perpetuată pe baza vizitelor reciproce ale reprezentanților celor două țări¹⁹.

Începând cu venirea la putere a președintelui Assad, s-a observat o schimbare pozitivă în atitudinea Siriei față de România²⁰ și nu a trecut mult până când relațiile diplomatice au fost reluate.

Assad se referea la momentul restabilirii relațiilor diplomatice în termeni dintre cei mai favorabili, fiind „bucuros de prezența la Damasc a unui ambasador român” și „recunoscător președintelui Ceaușescu pentru tot ceea ce a făcut ca norii ce au întunecat relațiile dintre Siria și România să fie risipiti”, fără a pronunța *ruppera relațiilor*, el a conchis că „cele întâmplate în trecut, n-au fost în interesul popoarelor noastre”²¹.

România trebuia să acorde în continuare importanță Siriei. Aceasta este ideea principală expusă în discuția fostului ambasador și director al Direcției protocol din MAE sirian, Bahyat Fansa, neagreat însă de regimul de la Damasc. Acesta solicitase o întrevedere cu un diplomat de la ambasada română, motivând solicitarea prin faptul că dorește să-și exprime unele opinii. Cu titlul personal, acesta și-a exprimat opinia că Siria, și nu Egiptul, este cea care are de jucat

¹⁸ Lavinia I. Betea, *I se spunea Machiavelli- Ștefan Andrei în dialog cu Lavinia Betea*, București, Adevarul Holding, 2011, p. 214.

¹⁹ A.M.A.E., fond Dosare speciale/Siria, Problemele 210/220, f.n.

²⁰ A.M.A.E., dosar 2313, problema 220/ 1972, Siria, f. 17.

²¹ A.M.A.E., dosar 3565, problema 220/1973, R.A. Siria-R.S.R., f. 4.

rolul cel mai de seamă în regiune și subliniază avantajele pe care le-ar avea România dacă nu ar neglija-o²².

Relația de prietenie cu statul român va căpăta o dimensiune personală, prin faptul că Assad îl va numi pe președintele român, Nicolae Ceaușescu, „prietenul său” pentru care are o deosebită stimă.

Relația Siriei cu România este cel mai bine ilustrată de faptul că, deși se deplasa rar în străinătate, președintele Assad a fost de acord să întreprindă o vizită în România în 1974. Vizitele reciproce ale celor doi președinți au devenit o modalitate de a dezvolta continuu relațiile de prietenie dintre cele două state²³.

Relațiile economice, culturale și politice vor cunoaște o intensificare care va supraviețui războiului din 1973, negocierilor de pace dintre Israel și Egipt facilitate și cu ajutorul președintelui român, deciziei unilaterale a Egiptului de a încheia pacea cu Israelul, pe care Siria o considera ca fiind nejustificată în contextul în care nevoile poporului palestinian erau cele care puteau dicta sfârșitul conflictului și -nu în ultimul rând- a supraviețuit desfășurării crizei din Liban care a debutat în 1976.

O pace a Siriei cu Israelul ar fi scos Siria din tabăra arabă, dar ar fi putut duce și la sfârșitul regimului Assad²⁴. Iar, pe cale de consecință există și opinia că acesta era singurul capabil să confere stabilitate într-un stat care este supus provocărilor din interior, iar fără Assad, statul Sirian, în forma sa actuală, nu ar fi putut supraviețui²⁵.

Încheierea păcii cu Israelul era un obiectiv ce nu se regăsea pe agenda politică a Siriei. Încă din 1968, în urma hotărârii Israelului din 29 februarie 1968, dată la care ministrul afacerilor interne și ministrul justiției din Israel au publicat un decret potrivit căruia teritoriile Sinai, Cisiordania, Gaza și Golan nu mai erau considerate, din punct de vedere juridic, „teritorii inamice”²⁶, președintele Siriei, Nureddin Atassi, aprecia aceasta ca fiind un pas înainte pentru planurile externe favorabile Israelului²⁷, iar lupta armată putea fi justificată pentru eliberarea teritoriilor²⁸.

În continuare, caracterul politicii siriene se poate înțelege din cele comunicate lui Ceaușescu de către Assad, la încheierea lucrărilor celei de-a 9-a Conferințe arabe la nivel înalt

²² A.M.A.E., Dosar 210, problema 220/1970, Liban, f. 2.

²³ A.M.A.E., dosar 4436, problema 220/1975 Siria-România, f. 5.

²⁴ Robert G. Rabil, *Embattled Neighbors: Syria, Israel, and Lebanon*, Boulder, CO, Lynne Rienner, 2003, p. 123.

²⁵ Patrick Seale, „Assad: Between Institutions and Autocracy”, în Richard T. Antoun, Donald Quataert, *Syria: Society, Culture, and Polity*, Albany, NY, State University of New York Press, 1991, f. 110.

²⁶ S.A.N.I.C., dosar 74/1968, C.C., al P.C.R.- Secția Cancelarie, f. 27.

²⁷ *Ibidem*, f. 32.

²⁸ *Ibidem*.

de la Bagdad, (2-5 noiembrie 1978). Este vorba de faptul că cele două acorduri de la Camp David contraveneau Cartei Ligii Statelor Arabe și președintele Assad făcea cunoscută starea generală de insatisfacție cu privire la politica separatistă egipteană, care acționa în mod individual într-o chestiune de interes pentru toate statele arabe. Ca răspuns la politica egipteană, firmele egiptene au fost boicotate și capitala Ligii Arabe a fost mutată de la Cairo. De asemenea, Siria s-a pronunțat pentru continuarea demersurilor în vederea încheierii unei păci corecte, care să apere „drepturile legitime ale națiunii arabe, onoarea și demnitatea acesteia”, pentru că nu Egiptul era acela care decidea cum ar trebui să se încheie pacea și sub ce condiții²⁹.

Deși dedicată cauzei arabe, prin faptul că nu a acceptat să semneze un tratat cu Israelul, pentru reglementarea statutului Înălțimilor Golan, asemănător cu Tratatul de pace al Egiptului cu Israelul, politica siriană a fost acuzată că inclină în favoarea interesului național în unele momente tensionate din regiune. Acesta ar fi cazul poziționării de partea statului non-arab Iran, în războiul Iran-Irak (1980-1988)³⁰, dar și sprijinul acordat maronișilor din Liban în contextul crizei din Liban din 1976.

În continuare, acest capitol face referire și la relațiile României cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei și cu liderul acesteia, Yasser Arafat, o relație care a adus beneficii mutuale, pentru OEP recunoașterea acesteia ca reprezentant al statului palestinian și deschiderea primei reprezentanțe a OEP într-o țară non-arabă (care putea fi asimilată cu o misiune diplomatică), dar și ca intermediar în relațiile României cu lumea arabă, Yasser Arafat fiind cunoscut pentru faptul că a facilitat dialogul româno-arab ori de câte ori se înregistrau tensiuni. România va recunoaște oficial Statul Palestina la data de 16 noiembrie 1988, fiind dedicată cauzei păcii și colaborării între state.

Siria se va menține de asemenea constantă în ceea ce privește aceleași obiective și se va alătura celorlalte state arabe în demersul acestora de a refuza planurile de pace propuse din exterior, atât de către președintele american Ronald Reagan, cât și de cel sovietic, propus de Leonid Brejnev. Venirea la conducerea URSS a lui Mihail Gorbaciov va aduce transformări radicale în relația cu statul sirian, Assad fiind încredințat încă după prima întâlnire cu acesta că este timpul să se îndrepte spre un alt parteneriat. Acest fapt a permis Egiptului să revină ca membru activ în Liga Arabă și a condus spre o reconfigurare completă a relațiilor inter-statale, dar și a situației interne a statelor din sfera sovietică.

²⁹ S.A.N.I.C., dosar 3 S vol. II, C.C. al P.C.R- Secția Relații Externe Nicolae Ceaușescu, ff. 36-38.

³⁰ Raymond Hinnebusch, *Syria: Revolution from Above*, New York, Routledge, 2001, p. 141.

Urmărind evoluția raporturilor româno-siriene în perioada de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial 1946 și începutul anilor '80 nu putem să nu constatăm evoluția sinuoasă a celor două.

Altfel spus, sunt perioade de accentuată activitate - cum ar fi momentele 1956-Criș Canalului de Suez, 1958- Criș internă din Liban, Războiul din 1967, 1972- reluarea relațiilor diplomatice româno-siriene, Războiul din 1973- și altele de relativă acalmie pe linia comunicării sub toate formele: diplomatice, economice, culturale. Din această perspectivă este dificilă realizarea unei imagini întotdeauna complete și neîndoianic echilibrate a raporturilor pe diverse planuri.

Concluziile ce se desprind ca rezultat al cercetărilor în arhivă, al lucrărilor speciale, precum și al celor generale, surprind relațiile româno-siriene în continuă evoluție, pornind timid, de la contacte economice, în perioada mandatului francez, și continuând până la stabilirea de relații diplomatice la nivel de ambasadă.

Relațiile economice cu Siria, dar și cu Libanul, avantajau România, prin faptul că exporturile sale pe continentul asiatic, sau în state precum Kuweit și Arabia Saudită, erau securizate de o bună relație cu Siria și Liban, dar și o bună relație între acestea.

Totodată, Siria reprezenta, încă dinainte de stabilirea de relații diplomatice, un important debușeu pentru produsele lemnăoase românești, iar, mai târziu, pentru produsele industriale. România contribuise substanțial la educația viitorilor specialiști ai Siriei, școala superioară românească fiind frecventată de un număr mereu în creștere de studenți sirieni, și în general contribuise la dezvoltarea economică a Siriei datorită specialiștilor și utilajelor românești care au reușit materializarea unor proiecte industriale, cum este și cazul Minei de fosfați de la Kneiffis, portul Tartous, principalul centru al activității comerciale siriene, unde a fost construit de tehnicienii români un complex modern de însilozare și încărcare pe nave, în vederea valorificării fosfaților, mina de petrol de la Banias, regiunea Hassake unde intra în funcțiune o primă sondă de fabricație românească în domeniul explorării și exploatarii petrolului. Până în anii 1975, România era deja principalul partener extern al Siriei, iar limba română putea fi auzită în diverse localități siriene.

Principala preocupare a statului sirian în anii de după obținerea independenței a fost aceea de a-și asigura recunoașterea internațională, ceea ce impunea stabilirea de relații diplomatice cu un număr cât mai mare de state. Când a început apropierea de URSS, Siria s-a îndreptat natural spre celelalte state socialiste pentru a obține atât recunoaștere diplomatică, cât și sprijin politic și economic, aşa cum România încercase - și obținuse - în anii '60 un dublu suport internațional, atât din partea URSS, cât și din partea SUA, iar Siria încercase de

asemenea această strategie, fără succes însă, pentru că politica americană de sprijin pentru Israel făcea imposibilă orice apropiere de SUA.

O a doua concluzie este legată de unitatea de acțiune în rândul lumii arabe, dictată de existența statului Israel în regiune. Întreaga politică a Siriei s-a concentrat în jurul conflictului arabo-israelian pentru că nu a rămas niciun moment în afara acestuia. Abia în anul 1971, odată cu venirea la conducere a președintelui Hafez Al Assad, Siria reușește să devină un lider regional, capabil să inducă schimbări în exterior. Aceasta a reușit consolidarea statului și a regimului său totodată, fapt ce i-a permis să se poată concentra pe afirmarea Siriei pe plan extern, deși există opinii că supraviețuirea regimului Assad depindea de existența conflictului arabo-israelian, prin faptul că astfel se obținea legitimitatea regimului în fața cetățenilor sirieni.

Dacă în primele două decenii după sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, statele arabe erau animate de dorința de unitate arabă, de proiecte de uniuni, de întoarcere la trecutul glorios din perioada imperiilor arabe, eșecul înregistrat de cele mai multe ori în confruntările militare cu Israelul a schimbat această viziune. Evoluția regiunii Orientului Mijlociu era modelată de planurile de realizare ale Siriei Mari, de existența statului israelian și problema palestiniană și de organizația Ligii Arabe. După războiul din 1967, o principală consecință a fost că acest ideal al unității arabe a fost diluat ca intensitate, ceea ce totuși nu a împiedicat Partidul Baath sirian și pe președintele sirian Hafez Al Assad să facă apel la identitatea arabă comună. În mod paradoxal, unitatea de decizie din rândul statelor arabe a fost posibilă în contextul existenței statului Israel și a atitudinii împotriva acestuia.

O a treia concluzie subliniază o apropiere de Moscova atât din partea Siriei, cât și a României, fapt ce permite infiltrarea URSS în regiunea Orientului Mijlociu. În contextul Crizei Canalului de Suez, România a manifestat o atitudine în acord cu cea de la Moscova, privind decizia Egiptului de a naționaliza Canalul de Suez. Intervenția altor state în regiune era un subiect încă sensibil care trezea amintiri neplăcute din perioada mandatelor. Siria era în special afectată de intervenția externă. Aceasta va sprijini Egiptul și va rupe relațiile diplomatice cu Marea Britanie și Franța și va hotărî doi ani mai târziu să intre într-o uniune cu Egiptul. Această uniune a fost posibilă datorită idealului de unitate arabă promovat de Siria, care spera și credea că această uniune va atrage și alte state arabe, dar și datorită influențelor externe la care era supusă Siria, în condițiile în care, pe fondul apropiierii de URSS, statele occidentale aveau în vedere o lovitură de stat care să dea jos guvernul sirian pentru a îndepărta Siria de URSS, dar și pericolul comunist.

O ultimă concluzie scoate în evidență bunele relații dintre România și Siria, susținute, și la un nivel mai personal, de prietenia dintre cei doi președinți. Momentul venirii la

conducerea Siriei a lui Hafez Al Assad a contribuit la intensificarea relațiilor româno-siriene, în diverse domenii, dar și la o apropiere personală a acestuia de președintele român, Nicolae Ceaușescu. România a susținut dreptul poporului palestinian la autodeterminare și la constituirea unui stat palestinian, retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate după Războiul din 1967, încetarea ostilităților, rezolvarea pe cale pașnică a conflictului și eliminarea influenței externe, dar, de asemenea, dreptul la existență a tuturor statelor din regiune, implicit și în ceea ce privește Israelul. Din acest punct de vedere, politica românească coincidea cu cea siriană, care susținuse neîncetat retragerea israeliană din teritoriile ocupate și rezolvarea problemei palestiniene prin constituirea unui stat palestinian ca și condiții fără de care nu se putea vorbi de instaurarea păcii în regiune.

Exprimarea constantă a acestor obiective, de către președintele român, la care se adaugă permanentul apel pentru desfășurarea de tratative în detrimentul conflictului militar, a determinat ca acesta să fie situat pe o poziție de neutralitate și să fie acceptat ca mediator atât de partea arabă, cât și de cea israeliană. Faptul că președintele român a susținut aceste deziderate ale lumii arabe, a făcut ca Siria să treacă peste faptul că România nu a semnat Declarația de la Moscova din 1967, care definea statul Israel drept stat agresor, și nu a rupt relațiile diplomatice cu acesta, dar și peste faptul că doi ani mai târziu, este ridicat nivelul de reprezentare diplomatică cu Israelul la nivel de ambasadă.

Contribuțiile pozitive ale statului român în dezvoltarea regiunii au menținut nealterată imaginea României, iar sprijinul pentru aceleasi obiective pe care le dorea înfăptuite și Siria a asigurat perpetuarea bunelor relații româno-siriene și chiar prietenia dintre Hafez Al Assad și Nicolae Ceaușescu.

Bibliografie

1 Izvoare

a. Arhive

The National Archives (United Kingdom)

-Middle East: (1900-1924); (1925-1949); (1950+);

Dosarele:

- FO 371/121894, Description:Education in Syria (including French and British schools).
- FO 371/128240, Description:Political relations between Syria and Roumania.
- FO 371/128259, Description:Commercial relations between Syria and Roumania.
- FO 954 – 9B- 453, Prime Minister's Personal Minute.
- FO 954/15C/488, Middle East: Beirut telegram No 511. Maintenance of some degree of French control in the Levant, 16th August 1944.

Foreign Relations of the United States

-1861- 1958/1960, United States Department of State/ Foreign Relations of the United States, 1958-1960. Arab-israeli dispute; United Arab Republic; North Africa (1958-1960);

-184. Telegram from the Embassy in Syria to the Department of State, Damascus, January 16, 1958, p. 405, <http://uwdc.library.wisc.edu/collections/FRUS>.

- 191. Memorandum From the Secretary of State's Special Assistant (Greene) to the Deputy Assistant Secretary of State for Near Eastern, South Asian, African Affairs (Berry), Washington, February 5, 1958, p. 416, <http://uwdc.library.wisc.edu/collections/FRUS>.

Serviciul Arhivelor Naționale Istorice Centrale (S.A.N.I.C)- România

- Dosar 14/1947, CC al PCR- Secția Relații Externe.
- Dosar 17/1952, CC al PCR Secția Relații Externe.
- Dosar 26/1952, CC al PCR Secția Relații Externe.
- Dosar 12/1956, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale – Direcția Generală Import-Export.
- Dosar 53/1956-1960, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Direcția Generală Export-Import.
- Dosar 19/1958, CC al PCR- Cancelarie.
- Dosar 40/1959, Fond CC al PCR-Secția Relații Externe.
- Dosar 6/1959, Fond CC al PCR-Secția Relații Externe.
- Dosar 14/1962, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale Direcția Generală Import- Export.
- Dosar 19/1964, CC al PCR Secția Relații Externe.
- Dosar 19/1965, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale Direcția Generală Import- Export.
- Dosar 81/1967, CC al PCR- Cancelarie.
- Dosar 88/1967, CC al PCR- Cancelarie.
- Dosar 21/1967-1968, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale Direcția Export II Petrolelexport.
- Dosar 6/1968, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Direcția Generală Import-Export.
- Dosar 74/1968, C.C., al PCR- Secția Cancelarie.
- Dosar 82/1968-1974, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Direcția Generală Import-Export.
- Dosar 67/1972-1973, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Direcția Generală Export-Import.
- Dosar 70/1974-1976, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale Direcția Generală Import- Export.
- Dosar 2/E, Fond CC al PCR-Secția Relații Externe Nicolae Ceaușescu.
- Dosar 2/L, fond CC al PCR- Secția Relații Externe Nicolae Ceaușescu.

- Dosar 2/O, Fond CC al PCR-Secția Relații Externe Nicolae Ceaușescu.
- Dosar 3/S vol. I, CC al P.C.R- Secția Relații Externe Nicolae Ceaușescu.
- Dosar 3/S vol. II, CC al PCR Secția Relații Externe- Nicolae Ceaușescu.

Arhivele Ministerului Afacerilor Externe (A.M.A.E.) – România

- Dosar 1, Problema 20 / 1945 Liban (statutul internațional al Siriei),
- Dosar 1, problema 200/1974, R.A. Siriană.
- Dosar 5, problema 200 / 1947 Liban (articole de presă).
- Dosar 27, problema 220/1958, Liban.
- Dosar 41, problema 20/1961, Liban.
- Dosar 108, problema 200 200A 200D/1967, Liban.
- Dosar 110, problema 200/1967, Liban.
- Dosar 176, problema 20/1969, Liban.
- Dosar 194, problema 220/1969, Liban.
- Dosar 210, problema 220/1970, Liban.
- Dosar 978, problema 220/1987, Siria, vol. III.
- Dosar 1588, problema 220/1984, Siria.
- Dosar 1632, problema 212/1983, Siria.
- Dosar 2044, problema 220/1982,Siria.
- Dosar 2049, problema 224/1981-1982, R.A. Siriană.
- Dosar 2245, problema 21/1980 Siria-R.S.R. .
- Dosar 2246, problema 217/1980 R.S.R. –Siria.
- Dosar 2248, problema 217/1980, Siria R.S.R. .
- Dosar 2249, problema 217/f.a./ Siria-R.S.R. .
- Dosar 2255 vol. I, problema 220/1980 Siria.
- Dosar 2256 vol. II, problema 220/1980 Siria.
- Dosar 2299, problema 20/ 1972 Siria.
- Dosar 2303, problema 217/1972, Siria/B; H.
- Dosar 2309, problema 220/1972 Siria.
- Dosar 2313, problema 220/ 1972, Siria.

- Dosar 3549, problema 20/B/1973, R.A. Siria.
- Dosar 3550, problema 200/1973 Siria.
- Dosar 3551, problema 210/1973 Siria.
- Dosar 3565, problema 220/1973 Siria-R.S.R. .
- Dosar 3565, problema 220/1973, R.A. Siria-R.S.R. .
- Dosar 3568, problema 220/1973 Siria.
- Dosar 3574, problema 224/1973 R.A. Siria-Israel.
- Dosar 4117, problema 211/1974, Siria.
- Dosar 4399, problema 215/1975, Siria-România.
- Dosar 4403, problema 217/1975, Siria-R.S.R. .
- Dosar 4406, problema 217/1975 Siria-R.S.R. .
- Dosar 4407, problema 217/ 1975 Siria-R.S.R. .
- Dosar 4409, problema 217/1974, Siria.
- Dosar 4419, problema 220/1975, Siria-R.S.R. .
- Dosar 4422, problema 220/1975 Siria-România.
- Dosar 4424, problema 220/1975, Siria-România.
- Dosar 4435, problema 220/ 1975, Siria-România.
- Dosar 4436, problema 220/1975 Siria-România.
- Dosar 4441, problema 217/1974, Siria.
- Dosar 4448, problema 220/ 1975 Siria – O.E.P. .
- Dosar 4448, problema 220/1975 Siria-Israel.
- Dosar 4449, problema 220/1974, Siria-R.S.R. .
- Dosar 4462, problema 220/1974, Siria-O.A. .
- Dosar 4463, problema 224/1974, Siria-Israel.
- Dosare speciale/Siria, problema 210 și 220/1952-1958.
- Fond Palestina, problema 220/1989, vol. I.

b. Documente publicate

- *Documente ale Partidului Comunist Român- culegere sintetică- Politica Externă a României Socialiste*, București, Editura Politică, 1972.

- *România-Israel- Documente Diplomatice, vol. I 1948-1969*, Ministerul Afacerilor Externe-Direcția Arhivelor Diplomatice, București, Editura Sylvi, 2000.
- *România-Turcia: Relații diplomatice vol. I 1923-1938*, Dumitru Preda (Editor), Ministerul Afacerilor Externe- Direcția arhivele diplomatice, București, Cavallioti, 2011.

c. Presă/periodice

- „Al Hayat”, 1994.
- „Al Riyadh”, 2013.
- „Lumea”, 1965, 1966, 1967, 1970, 1974, 1975, 1977, 1979, 1982.
- „România Liberă”, 1949.
- „Scînteia”, 1958, 1974, 1975, 1979, 1982.

d. Memorii

- ARGETOIANU, Constantin, *Pe urmele trecutului- O călătorie în Egipt*, București, Editura Adevărul, 1935.
- DAYAN, Moșe, *Istoria vieții mele*, București, Editura Enciclopedică, 2001.
- IONESCU, Anca Irina, *În pragul Orientului- Călători cehi despre țările române*, București, Curtea Veche Publishing, 2015.
- IONESCU, Crăciun, *Corespondent în Orientul Mijlociu*, București, Editura Politică, 1982.
- KUNISCH, Richard, *București și Stambul Schițe din Ungaria, România și Turcia*, București, Editura Humanitas, 2014.
- O'BRIAN, Patrick, *Jurnalul unei călătorii în Principatele Dunărene – în toamna și iarna anului 1853-*, București, Editura Humanitas, 2016.
- PARKINSON, Maude Rea, *Douăzeci de ani în România, 1889- 1911*, București, Editura Humanitas, 2014.
- RUMANO, Mihai Tican, *Sub soarele Africii răsăritene*, Iași, Polirom, 2015.

- SITWELL, Sir Sacheverell, *Călătorie în România*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2011.

2. Dicționare/cronologii/encyclopedii

- CALAFETEANU, Ion, POPIȘTEANU, Cristian (coord.), *Politica externă a României-Dicționar cronologic*, Bucureşti, Editura Științifică și Enciclopedică, 1986.
- CHICAN, Dumitru, *Mic Lexicon al Orientului Mijlociu*, Baia Mare, Editura Proema, 2011, p.187.
- LEA, David (editor), *A Political Chronology of the Middle East*, Europa Publications Limited, 2001.
- THORAVAL, Yves, ULUBEYAN, Gari, *Mica Enciclopedie LaRousse- Lumea musulmană- o religie, societăți multiple*, Bucureşti, Enciclopedia RAO, 2003.

3. Lucrări generale

- ALECSANDRI, Vasile, „Balta-Albă” în *Buchetiera de la Florența- Proză*, Bucureşti, Erc Press, 2010.
- AMĪN, Ahmad, *Al- Sharq wa al-gharb*, al-Qāhirah, Matba‘at Lajnat al-Ta’līf wa-al-Tarjamah wa-al-Nashr, 1955.
- ANGHELESCU, Nadia, GRIGORE, George (coord.), *Revista Romano-Arabica*, nr. 1- The Orient Here, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2001, vezi Nadia Anghelescu - „At the Gate of the Orient”.
- ANGHELESCU, Nadia, *Identitatea arabă Istorie, limbă și cultură*, Iași, Editura Polirom, 2009.
- AS'AD, AbuKhalil, „Lebanon: Key Battleground for Middle East Policy”, în *Foreign Policy in Focus*, 12 octombrie 2005.
- AZIZ, A., The Origins of Arab Nationalism, în *Pakistan Horizon*, Vol. 9, No. 1 (March, 1956), publicat de *Pakistan Institute of International Affairs*.
- BARNETT, Michael N., *Dialogues in the Arab Politics: Negotiations in Regional Order*, New York, Columbia University Press, 1998.

- BEN-DOR, Gabriel, *State and Conflict in the Middle East: Emergence of the Postcolonial State*, New York, Praeger, 1983.
- BOIA, Lucian, *De ce este România altfel?*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2012.
- BOIA, Lucian, *România, Ţară de Frontieră a Europei*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2012.
- BOLINTINEANU, Dimitrie, *Florile Bosforului; Legende istorice*, Bucureşti, Editura Erc Press, 2010.
- BONINE, Michael E., AMANAT, Abbas, EZEKIEL GASPER, Michael, (coord.) *Is There a Middle East? The evolution of a geopolitical concept*, Stanford California, Stanford University Press, 2012, vezi Abbas Amanat, „Introduction: Is There a Middle East? Problematizing a Virtual Space”.
- BONINE, Michael E., AMANAT, Abbas, EZEKIEL GASPER, Michael, (coord.) *Is There a Middle East? The evolution of a geopolitical concept*, Stanford California, Stanford University Press, 2012, vezi Huseyin Yilmaz, „ 1 The Eastern Question and the Ottoman Empire- The Genesis of the Near and Middle East in the nineteenth Century”.
- BULEI, Ion, „De la porțile Orientului la Micul Paris”, în *Magazin istoric*, 2009, nr.4.
- CALISTRU, Doina, VORONEANU, Carmen, Între Orient și Occident: Mentalități în tranziție (Principatele Române în a doua jumătate a secolului XVIII- prima jumătate a secolului XIX), în *Anuarul Institutului de istorie "A. D. Xenopol"* , 2006-2007.
- CALVOCORESSI, Peter, *Politica mondială după 1945*, Bucureşti, Editura ALLFA, 2000.
- CEPTEA, Stela, BUZATU, Gh. (coord.), *Convergențe Istorice și Geopolitice- Omagiu profesorului Horia Dumitrescu*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009, Vezi Petre Opriș, „Sprijinul militar și umanitar acordat de Nicolae Ceaușescu lui Yasser Arafat (1977-1989)”.
- CEPTEA, Stela, BUZATU, Gh. (coord.), *Convergențe Istorice și Geopolitice- Omagiu Profesorului Horia Dumitrescu*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009, Vezi Nicolae Ciobanu, „Delimitări conceptuale cu privire la *Orientul Apropiat și Orientul Mijlociu*”.
- CIORAN, Emil, *Despre Franța*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2011.
- CIORAN, Emil, *Schimbarea la față a României*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2011.
- COLGIU, George, „Soviet Penetration in the Middle East, 1945-1957”, în *Erasmus*, 2002, nr. 13.

- CORM, Georges, *Europa și Orientul- De la balcanizare la libanizare Istoria unei modernități neîmplinite*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1999.
- CORNEILLE, Pierre, *Cidul*, București, Editura Gramar, 2008.
- Cronica Acordurilor Internaționale încheiate de România sau la care România a devenit parte (1 iulie 1981-30 iunie 1982), în *Revista Română de Studii Internaționale nr. 1(63)* anul XVII ianuarie-februarie 1983.
- DAVISON, Roderic H., „Where Is the Middle East?”, în *Foreign Affairs*, Vol. 38, No. 4 (Jul., 1960), publicat de *Council on Foreign Relations*.
- DAWISHA, Karen, „Soviet Policy in the Arab World: Permanent Interests and Changing Influence”, în *Arab Quarterly*, vol. 2, nr. 1/1980.
- DJUVARA, Neagu, *Între Orient și Occident Țările Române la începutul epocii moderne*, București, Editura Humanitas, 2009.
- DRYSDALE, Alasdair, BLAKE, Gerald H., *The Middle East and North Africa: A Political Geography*, New York, Oxford University Press, 1985.
- DUROSELLE, Jean-Baptiste, *Istoria Relațiilor Internaționale vol. I*, București, Editura Științelor Sociale și Politice, 2006.
- FERGUSON, Niall, *Civilizația - Vestul și Restul*, Iași, Editura Polirom, 2014.
- FIELDHOUSE, D. K., *Western Imperialism in the Middle East 1914-1958*, Oxford, Oxford University Press, 2006.
- GABRIELI, Francesco, *The Arab Revival*, New York, Random House, 1961.
- GASIOROWSKI, Mark (coord), *The Government and the Politics of the Middle East and North Africa*, Westview Press, 2014, Vezi William Harri, „Republic of Lebanon”.
- GAVRILĂ, Irina (coord.) *Celălalt Autentic Lumea românească în literatura de călătorie (1800-1850)*, București, Oscar Print, 2010, Vezi Raluca Tomi, „O relatare anonimă de călătorie despre viața cotidiană din Principate: La description pittoresque de la Roumanie et de ses habitants”.
- GAVRILĂ, Irina (coord.) *Celălalt Autentic Lumea românească în literatura de călătorie (1800-1850)*, București, Oscar Print, 2010, Vezi Radu Tudorancea, „Ipostaze ale loisir-ului în spațiul românesc. Relatări ale călătorilor străini din prima jumătate ale secolului al XIX-lea”.
- GEORGESCU, Rodica, *Liga Statelor Arabe*, București, Editura Politică, 1975.
- GOLDBERG, David H., MARANTZ, Paul, *The Decline of the Soviet Union and the Transformation of The Middle East*, Boulder, CO, Westview Press, 1994, Vezi Bernard

Reich, Stephen H. Gotowicki,, „The United States and the Soviet Union in the Middle East”.

- GOLDSCHMIDT JR, Arthur, *A Concise History of the Middle East*, Colorado, Westview Press, 1999.
- GUERARD, Albert, *France A Modern History*, The University of Michigan Press, 1959.
- HARSANYI, Doina, HARSANYI, Nicolae, „The Discreet Charm of the Little Sister: France and Romania”, în *East European Quarterly*, Vol. 28, nr.2, 1994.
- HINNEBUSCH, Raymond, *Syria: Revolution from Above*, New York, Routledge, 2001.
- HINNEBUSCH, Raymond, *The International Politics of the Middle East*, Manchester, England, Manchester University Press, 2003.
- HITTI, Philip K., *History of Syria Including Lebanon and Palestine*, New York, The Macmillan Company, 1951.
- HUMPHREYS, Stephen, *Between Memory and Desire - The Middle East in a Troubled Age*, Berkeley, CA, University of California Press, 1999.
- IORGA, Filip-Lucian în dialog cu Neagu Djuvara, *Trecutul este viu*, Bucureşti, Editura Humanitas, 2014.
- IORGA, Nicolae, *Latinii din Orient*, Iaşi, Casa Editorială Demiurg, 2014.
- IZZEDDIN, Nejla L., *The Arab World: Past, Present, and Future*, Chicago, Henry Regnery, 1953.
- KELLERMAN, Barbara, RUBIN, Jeffrey Z. (coord.), *Leadership and Negotiation in the Middle East*, 1988, New York Westport, Connecticut London, Vezi, David M. Rosen, „Lebanon’s Elias Sarkis, Bashir Gemayal, and Amin Gemayal”.
- KHAIR, Tabish, „A Multiplicity Of Mirrors: Europe and Modernity in Travel Writing from Asia and Africa”, în *Indian Literature*, Vol. 52, No. 6 (248) (Noi./Dec. 2008).
- KHALIDI, Rashid, *Sowing Crisis: The Cold War and American Dominance in the Middle East*, Boston, Beacon Press, 2009.
- KISSINGER, Henry, *Diplomația*, ediția a II-a, Bucureşti, Editura ALL, 2010.
- LANDAU, Jacob M., „Muhammad Thabit, a Modern Arab Traveller”, în *Journal of Arabic Literature*, vol. 1 (1970).
- LAQUEUR, Walter Z., *Communism and Nationalism in the Middle East*, New York, Praeger, 1956.

- LAWSON, Fred H., *Constructing International Relations in the Arab World*, Stanford California, Stanford University Press, 2006.
- LEWIS, Bernard, *Islam and the West*, New York, Oxford University Press, 1994.
- LEWIS, Bernard, *Istoria Orientului Mijlociu - De la apariția creștinismului până în prezent*, Iași, Editura Polirom, 2014.
- LEWIS, Bernard, *The Shaping of the Middle Middle East*, New York, Oxford University Press, 1994.
- M. B. and H. G. L., „Syria and Lebanon: The States of the Levant under French Mandate” în *Bulletin of International News*, Vol. 17, Nr. 14 (Jul. 13, 1940), publicat de Royal Institute of International Affairs.
- MAJURU, Adrian, *Cum se distrau români odinioară*, Adevărul Holding, București, 2011.
- MALIK, Charles, „The Meaning of the Near East”, în *Journal of International Affairs*, vol. 6, nr. 1, 1952.
- MANSFIELD, Peter, *O istorie a Orientului Mijlociu*, București, Editura Humanitas, 2015.
- MASSOULIE, Francois, *Conflicturile din Orientul Mijlociu*, Timișoara, Editura Bic All, 2003.
- MICLEA, Pavel, *R.A. Egipt*, Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei – Oficiul de Documentare și Publicații Tehnice, București, 1973.
- MILTON-EDWARDS, Beverley, HINCHCLIFFE, Peter, *Conflicts in the Middle East since 1945*, Routledge, 2004.
- MONTEQSUIEU, *Scrisori persane*, Chișinău, Editura Hyperion, 1993.
- MOSHE, Ma'oz, „From Conflict to Peace? Israel's Relations with Syria and the Palestinians” în *The Middle East Journal*, Vol. 53, no. 3.
- NĀṢIR al-Dīn 'Alī, *Hākadhbā kunnā naktub v. I*, Bayrūt, Maṭba‘at al-Ittiḥād, 1952.
- NAY, Olivier, *Istoria Ideilor Politice*, Iași, Editura Polirom, 2008.
- NOICA, Constantin, *Pagini despre sufletul românesc*, București, Editura Humanitas, 2014.
- ONCESCU, Iulian, „Legături spirituale româno-franceze (1866-1878)”, în Al. Zub, Dumitru Ivănescu (editori), *Franța, model cultural și politic*, Iași, Junimea, 2003.
- PERETZ, Don, *The Middle East Today*, Praeger New York Westport, Connecticut London, 1988.

- ROBINS, Philip, „Middle East I: Arabs Eye Eastern Europe, Warily”, în *The World Today*, vol. 46, nr. 8/9 (aug-sept 1990)
- ROSE, Holland, „Great Britain and the Eastern Question” în *The Journal of International Relations*, Vol. 12, No. 3 (Jan., 1922).
- ROSS, Steward, *Orientul Mijlociu în flăcări*, Bucureşti, Editura Niculescu, 2011.
- ROUCEK, Joseph S., „The Middle (Near) East and the Arabs”, *Il Politico*, Vol. 32, No. 4, (Dec. 1967).
- Royal Institute of International Affairs, „A Note on Franco-Syrian Relations” în *Bulletin of International News*, Vol. 21, Nr. 22.
- RUS, Raluca, *Conflictul din Orientul Apropiat în perioada 1948- 2000*, Iaşi, Lumen, 2006.
- SAID, Edward, *Orientalism*, London, Penguin, 1977.
- SALEM, Paul E., „The Wounded Republic: Lebanon’s Struggle for Recovery”, în *Arab Studies Quarterly (ASQ)*.
- SAYIGH, Yezid, SHLAIM, Avi (coord.), *The Cold War and the Middle East*, Oxford, Clarendon Press, 1997, Vezi Gerges, Fawaz A., „Lebanon”.
- SHARABI, H. B., *Governments and Politics of the Middle East in the Twentieth Century*, D. Van Nostrand Company, 1962.
- SHARP, Jeremy M., „The Broader Middle East and North Africa Initiative: An Overview”, 15 februarie 2005, în *Congressional Research Service*, Report for Congress.
- SHORROCK, William I., „The Origin of the French Mandate in Syria and Lebanon: The Railroad Question, 1901-1914”, în *International Journal of Middle East Studies*, vol. 1 Nr. 2 (aprilie 1970).
- SHORROCK, William I., „The French Presence in Syria and Lebanon Before the First World War, 1900-1914”, în *The Historian*, Vol. 34, nr. 2 (feb. 1972).
- *Siria Dezvoltare Științifică, Tehnică și Economică*- Sinteză de date comentate, Institutul Național de Informare și Documentare Științifică și Tehnică, București, 1974.
- SPAGNOLO, P., „French Influence in Syria Prior to World War I: The Functional Weakness of Imperialism”, în *Middle East Journal*, vol. 23, nr. 1, 1969.
- TAYLOR, Alan R., *The Superpowers and the Middle East*, Syracuse University Press, 1991.
- TOLAN, John, VEINSTEIN, Gilles, LAURENS, Henry, *Europe and the Islamic World a History*, Princeton and Oxford, Princeton University Press, 1959.

- VARSAMI, Gheorghe, *Palestina sub mandat britanic*, lucrare de doctorat (conducător științific prof. univ. dr Gheorghe Buzatu), 2011.
- VLAD, Constantin, *Diplomația secolului XX*, București, Fundația Europeană Titulescu, 2006.
- VOLTAIRE, *Mahomet Profetul sau Fanatismul*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1959.
- VOLTAIRE, *Zaira*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1959.
- W.G.E., „France, Syria, and the Lebanon”, în *The World Today*, vol. 2, nr.3, (mar 1946).
- WESTRATE, Bruce, *The Arab Bureau British Policy in the Middle East, 1916-1920*, The Pennsylvania State University Press University Park, Pennsylvania, 1992.
- WHITE, Benjamin Thomas, *The Emergence of Minorities in the Middle East: The Politics and Community in French Mandate Syria*, Edinburgh, Edinburgh University Press, 2011.
- YALE, William, *The Near East A Modern History*, The University of Michigan Press, 1958.
- ZACHER, Mark W., *International Conflicts and Collective Security, 1946- 1977: The United Nations, Organization of American States, Organization of African Unity, and the Arab League*, New York, Praeger, 1979.
- ZUB, Al., IVĂNESCU, Dumitru (coord.), *Franța, model cultural și politic*, Iași, Junimea, 2003, Vezi Doina Calistru, „Influența franceză în spațiul românesc . Modalități de receptare. Forme de expresie”.

4. Lucrări speciale

- Al-dkutwr ‘Abd Allh ḥmd Al-lhydān, mṣṭḥ Al-ṣrq Al-’awṣṭ ḥl mḥl mṣṭḥ al-‘alām al-‘arby, în *Al Riyadh*, 18 octombrie 2013.
- ANDREI, Ștefan A., „Politica externă a României – O politică de pace, înțelegere și colaborare între toate națiunile lumii” în *Revista Română de Studii Internaționale* nr. 3(45) anul XIII 1979.
- ANDREI, Ștefan A., „Rolul decisiv al președintelui Nicolae Ceaușescu în elaborarea și înfăptuirea politicii externe a României socialiste” în *Revista Română de Studii Internaționale* nr. 1(63) anul XVII ianuarie-februarie 1983.

- ANGHEL Florin, ANTON Mioara (coord.), *Vecinătăți și Ziduri Români și Ruși (secolele XVI-XXI)*, Târgoviște, Cetatea de Scaun, 2013, Vezi Vasile Buga, „Controverse româno-sovietice în timpul crizei din Orientul Apropiat”.
- ANGHELESCU, Nadia, GRIGORE, George (coord.), Revista Romano-Arabica, nr. 1- The Orient Here, București, Editura Universității din București, 2001, Vezi Ioana Feodorov, „Romanian Translations of Arabic Literature 1964-1994”.
- ANTOUN, Richard T., QUATAERT, Donald (coord.), *Syria: Society, Culture and Polity*, State University of New York Press, Albany, 1991, Vezi Philip S. Khoury „One Syrian Political Culture: A Historical Perspective”.
- ANTOUN, Richard T., QUATAERT, Donald *Syria: Society, Culture, and Polity*, Albany, NY, State University of New York Press, 1991, Vezi Patrick Seale, „Assad: Between Institutions and Autocracy”.
- AVRAM, Ion, AVRAM, Maria, „Amplificarea colaborării economice și întărirea solidarității Republicii Socialiste România cu țările în curs de dezvoltare”, în *Revista Română de Studii Internaționale* nr. 4(46) anul XIII 1979.
- AYIGH, Yezid, SHLAIM Avi (coord.), *The Cold War and the Middle East*, Oxford, Clarendon Press, 1997, Vezi Patrick Seale, „Syria”.
- BETEA, Lavinia I., *I se spunea Machiavelli- Ștefan Andrei în dialog cu Lavinia Betea*, București, Adevărul Holding, 2011.
- BOTORAN, Constantin, *Relațiile româno-egiptene în epoca modernă și contemporană*, București, Editura Științifică, 1974.
- BUGA, Vasile, „Relațiile româno-sovietice în anii ‘80”, în *Politică externă comunistă și exil anticomunist – Anuarul Institutului Român de Istorie Recentă volumul II*, Iași, Editura Polirom, 2004.
- BUŞE, Constantin, ZAMFIR, Zorin, VIANU, Alexandru, BĂDESCU, Gheorghe, *Relații internaționale în acte și documente, vol.III (1945-1982)*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1983.
- CALAFETEANU, Ion, CORNEȘCU – COREN, Alexandru, *România și criza din Orientul Mijlociu 1965-1971*, București, Editura Sempre, 2002.
- CÂNDEA, Virgil, „Români în cultura Orientului (sec.XVI-XVIII)”, *Magazin Istoric*, 1982, 16, nr.6.
- CÂNDEA, Virgil, „Vechi Relații Culturale Româno-Libaneze”, în *Magazin Istoric*, 20 martie 2014.

- CĂZAN, Gh. N., „Problemele Orientului Apropiat de la războiul mondial la Conferința de pace de la Lausanne (1914- 1923)”, în *Relații internationale în perioada interbelică. Studii*, București, Editura Politică, 1980.
- CEZAR, Stanciu, „In the shadow of Moscow. Romania and the Suez Crisis”, în *Valahian Journal of Historical Studies. Universitatea "Valahia", Târgoviște*, 2004, nr. 1.
- CHEPTEA, Stela, BUZATU Gh. (coord.), *Convergențe Istorice și Geopolitice-Omagiu profesorului Horia Dumitrescu*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009, Vezi Jipa Rotaru „Din acțiunile diplomației române pentru un climat de securitate, în perioada interbelică”.
- CORLAN-IOAN, Simona, BOZGAN, Ovidiu, ZAHARIA, Daniela (coord.), *Imaginând Istorii*, București, Editura Universității din București, 2006, Vezi Kiki Skagen Munshi, „Occident not Orient – Visual perceptions of Romania in nineteenth century Europe”.
- *Din gândirea social-politică a președintelui României Nicolae Ceaușescu- Politica internațională a României de pace, prietenie și colaborare cu toate popoarele*, București, Editura Politică, 1979.
- DINU, Marcel, „Rolul Organizației Națiunilor Unite în eforturile privind soluționarea problemei poporului palestinian Poziții și propunerii românești” în *Revista Română de Studii Internaționale* anul XVII mai-iunie 1983.
- DINU, Marcel, „Unele considerente referitoare la extinderea relațiilor României cu statele din Africa, Asia, America Latină și Orientul Mijlociu în a doua jumătate a secolului XX” în *Institutul Român de Studii Euro-Asiatice*.
- DOBRE, Mihail, „1967. Succes românesc în plan internațional: Corneliu Mănescu, președinte al Adunării Generale ONU”, în *Historia*, <https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/1967-succes-romanesc-in-plan-international-corneliu-manescu-presedinte-al-adunarii-generale-onu>.
- FINDLAY, Allan M., *The Arab World*, New York, Routledge, 1994.
- FITZGERALD, Edward Peter, „France's Middle Eastern Ambitions, the Sykes-Picot Negotiations, and the Oil Fields of Mosul, 1915-1918”, în *The Journal of Modern History*, Vol. 66, No. 4 (Dec., 1994).
- FLAUT, Daniel, „Some aspects of the internal political life in Syria (1946-1963), în *Revista Română de Studii Euri-Asiatice*, anul III, nr.1-2/2007.

- G.E.K., „Cross-Currents within the Arab League: The Greater Syria Plan”, în *The World Today*, vol.4, nr. 1 (ian. 1948).
- GAFENCU, Grigore, *Gânduri peste Cortina de Fier*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2006.
- GASIOROWSKI, Mark (coord.), *The Government and the Politics of the Middle East and North Africa*, Westview Press, 2014, Vezi Raymond Hinnesbusch, David W. Lesch, „Syrian Arab Republic”.
- HALEY, Edward, SNIDER, Lewis W., *Lebanon in Crisis*, Syracuse University Press, 1979, Vezi Itamar Rabinovich, „The Limits of Military Power: Syria’s Role”.
- HEMSLEY LONGRIGG, Stephen, *Syria and Lebanon under French Mandate*, New York Oxford, Toronto, London, Oxford University Press, 1958.
- HOURANI, A.H., *Syria and Lebanon a Political Essay*, Oxford University Press, London, 1946.
- HOURANI, Albert, *Istoria popoarelor arabe*, Iaşi, Editura Polirom, 2015.
- HUSRY, Khaldun S., „King Faysal I and Arab Unity, 1930-33” în *Journal of Contemporary History*, Vol. 10, No. 2 (Apr., 1975).
- Interviu cu Elias Frij, Āšhr ra’ ys baldye fī āl’ālm w ālṣwt ālw̫yd fī ālṣhrā’ . ēliās fryg, „ālwsṭ”: knt ‘ala ḥaq ... bā’trāf āḥṣāmy, în *Al Hayat*, 3.07.1994.
- IONESCU, Crăciun, *Furtună deasupra Orientului*, Bucureşti, Editura Politică, 1985.
- IONESCU, Mihail E., „Războiul de şase zile şi relaţiile României comuniste cu occidentul” în *Revista de Istorie Militară* 3-4 (101-102) 2007.
- NYE Jr, Joseph. S., *Descifrarea conflictelor internaţionale*, Prahova, Editura Antet, 2005.
- KELLERMAN, Barbara, RUBIN, Jeffrey Z. (coord.), *Leadership and Negotiation in the Middle East*, 1988, New York Westport, Connecticut London, Vezi Margaret G. Hermann, „Syria’s Hafez Al-Assad”.
- KIENLE, Eberhard, „Arab Unity Schemes revisited: Interest, Identity, and Policy in Syria and Egypt, în *International Journal of Middle East Studies*, vol. 27, nr. 1 (feb, 1995).
- LUGAN, Bernard, *Istoria Egiptului – de la origini până în zilele noastre*, Bucureşti, Lucman, 2005.
- MĂNESCU, Nicolae, „Relaţiunile noastre comerciale cu Orientalul Apropiat” în *Analele economice și statistice*, anul IX, nr. 9-10, septembrie – octombrie 1925.

- MILLER, Joyce Laverty, „The Syrian Revolt of 1925”, în *International Journal of Middle East Studies*, vol. 8, nr. 4 (oct.1977).
- MOISUC, Viorica, *Probleme de politică externă a României 1918-1940*, Bucureşti, Editura Militară, 1977, Vezi Constantin Botoran, „Poziția României față de politica agresivă a marilor puteri fasciste în Asia și Africa”.
- NUZEIBEH, Hazem Zaki, *The Ideas of Arab Nationalism*, Cornell University Press, Ithaca NY, 1956.
- *O politică de colaborare și prietenie cu toate popoarele (Documente încheiate cu prilejul vizitelor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în străinătate și a vizitelor efectuate în România de șefi de stat și de guverne străini în perioada 1965-1982)*, vol. I- 1965-1977, Bucureşti, Editura Politică, 1983.
- OSIAC, Daniela, „Interese și motivații privind implicarea diplomației române în procesul de pace din Orientalul Mijlociu (1965-1989)”, în *Analele Universității din Craiova- Istorie*, anul XVII, nr.2(22)/2012, noiembrie.
- OSIAC, Daniela, „The Initiative of the Deputy Director of the East Europe Department within the Israeli Foreign Office for Romania to Mediate Israel's conflict with Egypt (Document. 1971)”, în *Analele Universității din Craiova*, Seria Istorie, anul XIX, nr. 1(25)/2014.
- PĂIUȘAN-NUICĂ, Cristina, „Regina Maria în Egipt și în Levant”, în *Historia*, Anul VIII, nr. 79, iulie 2008.
- PĂUN, C. Nic., *Interesele noastre economice în Siria și Palestina*, Bucureşti, Atelierele SOCEC, 1915.
- *Pentru prietenie, înțelegere și colaborare – Vizita oficială a președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elene Ceaușescu în Japonia, Filipine, Pakistan, Iordania și Tunisia- Vizita de prietenie a președintelui Nicolae Ceaușescu în Republica Arabă Siriană în Repubica Arabă Egipt*, Bucureşti, Editura Politică, 1975.
- PETERLICEANU, Emanuel, *Istoria relațiilor diplomatice româno-arabe*, Baia-Mare, Editura Proema, 2014.
- PUJA, I., *Relațiile economice externe ale României în perioada interbelică*, Bucureşti, Editura Academiei Socialiste România, 1982.
- RABIL, Robert G., *Embattled Neighbors: Syria, Israel, and Lebanon*, Boulder, CO, Lynne Rienner, 2003.

- *Reprezentanțele diplomatice ale României*, vol.III, iunie 1948-martie 1973, București, Editura Politică, 1973.
- ROGER LOUIS, Wm, SHLAIM, Avi (coord.), *The 1967 Arab-Israeli War Origins and Consequences*, Cambridge Middle East Studies, nr. 36, Vezi David W. Lesch, „Syria-Playing With Fire”.
- SICHERMAN, Harvey, „Hafez Al-Assad: The Man Who Waited Too Long”, în *Orbis*, 1 July, 2011.
- SÎRBU, Constantin, *Republica Arabă Unită*, București, Editura Științifică, 1968.
- *Solidaritate militantă: Întâlniri și convorbiri ale președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu cu șefii de stat ai Guineei-Bissau, Senegalului, Siriei, R.P. Benin și cu președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei în perioada aprilie 1976-februarie 1977*, București, Editura Politică, 1977.
- STACHER, Joshua, *Adaptable Autocrats: Regime power in Egypt and Syria*, Stanford University Press, Stanford C.A., 2012.
- *Sub auspiciile înțelegерii și cooperării internaționale Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în Libia, Liban, Siria și Irak 12-21 februarie 1974*, București, Editura Politică, 1974.
- T. R. L., „The Meaning of the United Arab Republic“, în *The World Today*, Vol. 14, No. 3 (Mar., 1958), publicat de Royal Institute of International Affairs.
- THOMPSON, Eric V., „Will Syria have to withdraw from Lebanon, în *Middle East Journal*, vol. 56, nr. 1, 2002.
- ȚIU, Ilarion, „Cum a sacrificat Ceaușescu bunele relații cu Israelul pentru piețele africane”, în *Historia*, 20 februarie 2013.
- TURBĂCEANU, Aurel, *Arabii și Relațiile Româno-Arabe*, București, Editura Niculescu, 2010.
- UNC, Gheorghe, „Ecouri în presa română 1925-1927: Războiul de eliberare a Siriei” în *Magazin Istorico*, Anul XV nr. 2 (167) februarie 1981.
- VIANU, Alexandru, BUŞE, Constantin (coord.), *Istoria universală 1918-1939 vol. I*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1975.
- VLAD, Constantin, NICOLAE, Călina, „România și mișcarea țărilor nealiate”, în *Revista Română de Studii Internaționale* anul XVII iulie-august 1983.

5. Surse Web

- Site -ul *Congressional Research Service*-<https://www.fas.org/sgp/crs/>.
- Site-ul *Al Hayat*- <http://alhayat.com/> (varianta arabă).
- Site-ul *Al Riyadh*- <http://www.alriyadh.com> (varianta arabă).
- Site-ul *Council on Foreign Relations*- <http://www.cfr.org>.
- Site-ul *Dartmouth*- <https://www.dartmouth.edu/~gov46/interwar-mideast.gif>.
- Site-ul *Encyclopedia*- <https://www.encyclopedia.com/humanities/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/reagan-plan-1982>.
- Site-ul *Foreign Relations of the United States*- <http://uwdc.library.wisc.edu/collections/FRUS>.
- Site-ul *Geographic Guide*- <http://www.geographicguide.com/asia/maps/middleeast.htm>.
- Site-ul *Historia*- <http://www.historia.ro>.
- Site-ul *Institutul Român de Studii Euro-Asiatice*, <http://www.irsea.ro>.
- Site-ul *MAE Român*- <http://www.mae.ro>.
- Site-ul *Magazin Iсторic*- <http://www.magazinistoric.ro>.
- Site-ul *New York Times*- <https://www.nytimes.com>.
- Site-ul *Oriental Review*- <https://orientalreview.org/2015/10/04/france-seeking-old-mandate-in-syria/>.
- Site-ul *UK Treaties Online*- <http://treaties.fco.gov.uk/treaties/treaty.htm>.
- Site-ul *United Nations Peacemaker*- <https://peacemaker.un.org>.

CV

INFORMAȚII PERSONALE

Jindi-Alexandru Sibel

📍 strada Suceava nr. 2A, bl.AS5, sc.B, ap. 21 900456 Constanța (România)

📞 0734405845

✉️ jindisibel@yahoo.com

Sexul Feminin | Data nașterii 18/12/1991

EDUCAȚIE ȘI FORMARE

2015-2018	Doctorand în Istorie, Școala doctorală de Științe Economice și Umaniste Universitatea „Valahia” din Târgoviște, cu lucrarea - „Impactul schimbărilor geopolitice din Orientul Mijlociu asupra relațiilor politico-diplomatice româno-siriene după al Doilea Război Mondial și până la începutul anilor '80”
Iunie 2016	Arabic- International General Certificate of Secondary Education- Diplomă de limba arabă Cambridge International Examinations, Constanța
20-23 aprilie 2015	Protocol Applied Intensive Training The International School of Protocol & Diplomacy in Brussels, Belgium
2014- 2015	Curs facultativ- „Istoria și civilizația tătarilor” Facultatea de Istorie și Științe Politice- Universitatea „Ovidius” din Constanța, Uniunea Democrată a Tătarilor Turco-Musulmani din România
2013–2015	Master - Relații Internaționale în secolele XIX- XXI. Istorie și Diplomatică Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Istorie și Științe Politice, Constanța (România),

cu lucrarea de disertație- „Relațiile politice ale României cu *Es Sharq El Awsat*, de la independența Siriei și Libanului la căderea comunismului românesc”

2010–2013	Licență- Relații Internaționale și Studii Europene Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Istorie și Științe Politice, Constanța (România) cu lucrarea de licență- „Aspecte privind rolul dreptului internațional în menținerea României Mari și semnificația viziunii diplomatice a lui Nicolae Titulescu”
2006-2010	Liceul Internațional de Informatică Constanța, specializarea filologie intensiv- engleză, Constanța (România)
2009-2010	Diploma de Espanol como lengua extranjera DELE (nivel B2)- Diplomă de limba spaniolă Instituto Cervantes, Madrid (Spania)
2009- 2010	Certificat ECDL Complet, Permisul european de conducere a computerului Complet Centrul ECDL România, Constanța (România)

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE PERSONALE

Limba(i) maternă(e) română

Alte limbi străine cunoscute
Engleză
Spaniolă
Arabă
Turcă

Alte limbi străine cunoscute	ÎNTELEGERE		VORBIRE		SCRIERE
	Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	
Engleză	C1	C1	C1	C1	C1
Spaniolă	C1	C1	B2	B2	B2
Arabă	B1	B1	B1	B1	B1
Turcă	A2	A2	A2	A2	A2

Niveluri: A1/A2: Utilizator elementar - B1/B2: Utilizator independent - C1/C2: Utilizator experimentat

Cadrul european comun de referință pentru limbi străine

Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	Istoria Relațiilor Internaționale, Politică Externă și Diplomatie, Analiza Conflictului Internațional, Istoria Orientului Mijlociu, Relațiile politice și diplomatice româno-siriene, Relațiile politice și diplomatice româno-libaneze Definerea noțiunilor de comunicare non-verbală, Public Speaking; Sub îndrumarea maestrului și conf.univ.dr. Radu Gabriel (la UNATC București), dobândirea de noțiuni privitoare la discursul public: pregătirea discursului, organizarea materialului, adaptarea limbajului și a structurii prezentării în funcție de receptivitatea publicului, controlarea emoțiilor negative;
Domeniul de interes	Orientalul Mijlociu și Africa de Nord- Politică Externă și Diplomatie, Securitate Internațională
Experiența profesională	
2011–2016	Editorial executive assistant – Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Științe Politice
2013	Pregătirea volumului „Generalul Adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981) Vocația Creativității” pentru tipar
2014	Membru al <i>Centrului Cultural European Româno-Panarab</i>
2015-2018	Membru al <i>Centrului de Cercetare a Istoriei, Relațiilor Internaționale și Studiilor Culturale Grigore Gafencu</i>
Participare sesiune comunicări	<p>7-9 iunie 2012, București - „Conferința de prezentare a rezultatelor Barometrului Cercetării Social Politice”, comunicare susținută: <i>Rolul organizațiilor internaționale și al diplomației multilaterale în gestionarea crizelor Războiului Rece</i></p> <p>28 mai 2013, Constanța – Sesiune de comunicări științifice a studenților Facultății de Istorie și Științe Politice – ediția I- „Istorie. Politică. Societate”, comunicare susținută: <i>Aspecte ale dreptului internațional interbelic în abordarea lui Nicolae Titulescu</i></p> <p>28-29 iunie 2013, Arhiepiscopia Râmnicului, Mănăstirea Dintr-un Lemn, - „Lansarea volumului „Generalul Adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981) Vocația Creativității”, comunicare</p>

susținută: *Generalul Paul (Pavel) Teodorescu omagiu colaboratorilor și prietenilor*

17- 19 octombrie 2013, Constanța, Sesiunea Națională de Comunicări Științifice a Muzeului Marinei Române „Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomaticie”, comunicare susținută: *Considerații privind cooperarea balcanică în perioada interbelică- Înțelegerea Balcanică*

29-30 mai 2014, Constanța, Conferința Națională „Dunărea și Marea Neagră în Spațiul Euroasiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomaticie” ediția a XVIII-a, comunicare susținută: *Sudul Mediteranei - între Primăvara Arabă și vizuirea marilor actori internaționali*

22-23 octombrie 2015, Constanța, Conferința Națională de Comunicări Științifice „Dunărea și Marea Neagră în spațiul euroasiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomatie” ediția a XIX-a, comunicare susținută: *Siria- de la perioada mandatului francez până la încercările de a se impune ca lider regional*

27-29 octombrie 2016, Constanța, Conferința Națională de Comunicări Științifice „Dunărea și Marea Neagră în spațiul euroasiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomatie” ediția XX, comunicare susținută: *Evoluția Siriei și Libanului sub influență franceză*

11-13 octombrie 2018, Constanța, Conferința Națională de Comunicări Științifice „Dunărea și Marea Neagră în spațiul euroasiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomatie” ediția XXII, comunicări: *Criza din Liban de la începutul anilor '80 și reacția României ; România și Siria în contextul negocierilor de pace Egipt-Israel*

Membru în comitetele de organizare a următoarelor manifestări științifice

„Comisia bilaterală a istoricilor din România și Federația Rusă”, Sesiunea a XVII- a, 10- 14 septembrie 2012, Constanța

„Empire-Building and Region-Building in the Baltic, North and Black Sea Areas”, The Fourth International Conference on Nordic and Baltic Studies in Romania, may 24-26, 2013, Ovidius University of Constanta, Romania

„Historical Memory, The politics of Memory and Cultural Identity: Romania, Scandinavia and the Baltic Sea Region in Comparison”, The Sixth International Conference on Baltic and Nordic Studies in Romania, 22-23 may, 2015, „Ovidius” University of Constanta, Romania

Lista publicațiilor

Articole:

Valentin Ciorbea, Sibel Jindi-Alexandru, „Generalul Paul (Pavel) Teodorescu- Omagiu colaboratorilor și prietenilor”, în *Generalul Adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981) Vocația Creativității (coord. Prof. Univ. Dr. Valentin Ciorbea, P.S. dr. Emilian Lovișteamu, Comandor dr. Marian Moșneagu)*, Ex Ponto, Constanța, 2013, pp. 354- 368.

Valentin Ciorbea, Flavia Alexandra Petrov, Sibel Jindi-Alexandru, „Generalul Paul (Pavel) Teodorescu în arhivele C.N.S.A.S.”, în *Generalul Adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981) Vocația Creativității* (coord. Prof. Univ. Dr. Valentin Ciorbea, P.S. dr. Emilian Lovișteamu, Comandor dr. Marian Moșneagu), Ex Ponto, Constanța, 2013, pp. 325- 353.

Sibel Jindi-Alexandru, „Considerații privind cooperarea balcanică în perioada interbelică-Înțelegerea Balcanică”, în *Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomaticie II*, (coord. dr. Andreea Atanasiu- Croitoru, dr. Florin C. Stan), Editura Sitech, Craiova, 2014, pp. 194- 202.

Sibel Jindi-Alexandru, „Sudul Mediteranei - între Primăvara Arabă și viziunea marilor actori internaționali” în *Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomaticie II*, (coord. Dr. Andreea Atanasiu-Croitoru), Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2014, pp. 321-330.

Sibel Jindi-Alexandru, „România – Levant- Interacțiuni permanente de-a lungul secolelor”, în *Anuarul Muzeului Marinei Române 2015, tom XVIII*, Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2015, pp. 416-427.

Sibel Jindi-Alexandru, „Siria- de la perioada mandatului francez până la încercările de a se impune ca lider regional”, în *Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și*

Diplomație III, (coord. Dr. Andreea Atanasiu-Croitoru), Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2015, pp. 493-502.

Sibel Jindi-Alexandru, „Syria and Lebanon under the Political Tutelage of a European Power: France and the Levant, în *Analele Universității „Ovidius”*, Seria Științe Politice, nr. 4/2015, pp. 79-92.

Sibel Jindi-Alexandru, „Orientul Mijlociu- concept geografic, politic sau cultural?”, în *Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Istorie*, vol. 12-13/ 2015-2016, pp. 357- 368.

Sibel Jindi-Alexandru, „Evoluția Siriei și Libanului sub influență franceză”, în *Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomație IV*, (coord. Dr. Andreea Atanasiu-Croitoru), Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2016, pp. 257-272.

Sibel Jindi-Alexandru, „Syria's evolution before the Independence”, în *Revista Română de Studii Eurasiatice, Anul XII*, nr. 1-2/2016, pp. 215-225.

Sibel Jindi-Alexandru, „România și Siria văzute din perspectiva călătorilor – la început de secol XX”, în *Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomație V*, (coord. Dr. Andreea Atanasiu-Croitoru), Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2017, pp. 150-159.

Sibel Jindi-Alexandru, „Siria în primul deceniu de independență”, în *Anuarul Muzeului Marinei Române, tom XX*, 2017, Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 2017, pp. 234-243.

Sibel Jindi-Alexandru, „Criza din Liban de la începutul anilor '80 și reacția României”, și

Sibel Jindi-Alexandru, „România și Siria în contextul negocierilor de pace Egipt-Israel”
În curs de apariție la Constanța, *Anuarul Muzeului Marinei Române, 2018 și Dunărea și Marea Neagră în spațiul euro-asiatic. Istorie, Relații Politice și Diplomație VI, 2018*.

Prezentări de carte:

Joshua Stacher, *Adaptable Autocrats: Regime power in Egypt and Syria*, Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Istorie, Vol. 9/2012, (prezentare de carte), pp. 235-236.

Florin C. Stan, *La situacion de los Judios de Rumania entre 1940-1944*, Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Științe Politice, nr. 2/2013, Ovidius University Press, Constanța, 2013, pp. 241- 244, (prezentare de carte).

Lucian Boia, *Why is Romania different?*, Revista Română de Studii Eurasiatice, anul IX, nr. 1-2/2013, Ovidius University Press, Constanța, 2013, (prezentare de carte), pp. 315-317.

Albert Camus, *Algerian Chronicles*, The Belknap Press of Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, 2013, 240 pagini, în Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Istorie vol. 10-11/ 2013-2014, (prezentare de carte).

Mohamed ElBaradei, *Epoca dezamăgirii. Diplomație nucleară în vremuri de cumpănă*, București, Editura RAO, 2012, 379 pagini, în Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Istorie, vol. 10-11/ 2013-2014 (prezentare de carte);

„*Is There a Middle East? The evolution of a geopolitical concept*” edited by Michael E. Bonine, Abbas Amanat and Michael Ezekiel Gasper, Stanford University Press, Stanford CA, 2012, 319 pagini, în Analele Universității „Ovidius”, Seria Științe Politice, nr. 3/2014, (prezentare de carte), pp. 189-191.

Dumitru Chican, Emanuel Peterliceanu, *Noul Orient Mijlociu – Între ”Primăvara arabă” și ”Haosul constructiv”*, Baia Mare, Editura Proema, 2013, 300 pagini, în Analele Universității „Ovidius” din Constanța, Seria Istorie, vol. 10-11/ 2013-2014, (prezentare de carte).

James L. Gelvin, *The Arab Uprisings What Everyone Needs To Know*, Oxford University Press, New York, 2012, 185 pagini, Revista Română de Studii Eurasiatice, Anul X, nr. 1-2/2014, (prezentare de carte), pp. 235-237.

Table of Contents

Abbreviations List	2
Introduction.....	3
Chapter 1 - General Overview on Middle East History (Syria)	15
1.a. Terminology specifications	15
1.b. Cultural interactions between West and East throughout history	18
1.c. The Middle East between Ottoman heritage and French spirit.....	25
1.d. The relevance of the international situation for the Middle East until the French Mandate.....	34
1.e. French influence in the Middle East and its consequences (1923-1946).....	45
Chapter 2- Independent State of Syria and its International Recognition.....	56
2.a. The beginnings of the Romanian-Syrian relations.....	56
2.b. The Greater Syria project after gaining independence	61
2.c. Establishing diplomatic relations between Romania and Syria	66
2.d. The involvement of Syria and Romania in the Suez Crisis (1956)	70
2.e. Syria and Romania's reaction to the 1958 Lebanon Crisis.....	78
2.f. Syria's internal consolidation efforts.....	81
2.g. Strengthening the Romanian-Syrian diplomatic relations	88
2.h. Syria's reaction to Romanian politics in the context of the 1967 War.....	93
2.i. Consequences of Syria's policy at the end of the 1967 War	100
Chapter 3- The development of Romanian – Syrian relationships during the '70s and the '80s of the 20th century	102
3.a. The intensification of the Romania-Syria diplomatic relations	102
3.b. The reactions of Romania and Syria to the 1973 war.....	106
3.c. Outstanding Romanian-Syrian relations and the tie-in between Presidents Ceaușescu and Assad.....	111
3.d. Romania and Syria in the context of Egypt-Israel peace talks	119
3.e. Economic relations between Romania and Syria in the '70s.....	126
3.f. Cultural relations between Romania and Syria in the '70s.....	135
3.g. The crisis in Lebanon in the early '80s and Romania's reaction	142
Instead of concluding.....	149
List of documents in Annexes	159
ANNEXES	161
Bibliography	201

Keywords

Syria, Romania, Levant, Middle East, Near East, Hafez Al Assad, Nicolae Ceausescu, diplomacy, culture, commercial exchanges, peace treaty, collaboration, arab union, negotiation, foreign relations, education, external influences, partnership, Egypt, Israel, Lebanon, internal crisis, arab-israeli conflict, official visit.

Abstract

The work called "**The impact made by the Middle East geopolitical changes on Syrian – Romanian political and diplomatic relations, between the end of 2nd World War and the beginning of the 80's**" focuses on the development of relations between Romania and Syria, starting with the Ottoman Empire, passing through interwar time and ending with the Cold War. Despite the fact that the work envisages the time between the end of the 2nd World War and the beginning of the 80's, we thought it more than necessary to stress out the historical environment previous to that time so that the readers could understand the complete essence of this approach.

There are plenty of pages that locate and describe the complex atmosphere of Syria before obtaining its independence, offering the chance to generate many other specialized works.

This time between the last years of the Ottoman Empire and the end of the 2nd World War has been also analyzed from the point of view of the Romanian – Syrian relations – a subject which hasn't been entirely mastered by specialized Romanian works. Thus, introducing some of the Syrian home affairs issues, which took place before its independence, and stressing out similarities or differences between Romanian and Syrian culture, appeared to be considered more than necessary, given the fact that the work wants to inform the interested reader on many levels of the relationship between the two countries and, at the same time, on some events or attitudes which would influence the Syrian foreign affairs after becoming independent.

The analyzed time goes up to the beginning of the 80's and it is important to understand the environment of the development of Romanian – Syrian political relations, with all the changes of dictatorial regimes in Europe and their impact on it. The election of ~~Mihail Gorbaciov~~ as president led to more than a Soviet approach on Arab- Israeli conflict, leaving Syria aside in the relationship with Israel, and helping USSR to implode and change the regimes which were under the Soviet influence. Therefore, we have a slowly dilution of the information on Romanian-Syrian relationships, a reduced density of the documents, some with technical data without any trace of historical significance. Given the subject of this work, a premiere in the Romanian and Syrian / Arab literature, the research was based on archives documents.

The main objective of this book is to make known the history of Syrian relationships with Romania, in all their diversity. This thesis wants to prove how diplomatic relations supported the progress of the two countries and the role they played in the Middle East dynamics; the work also wants to show how much they influenced what happened in this region, the key elements that led to a closer alliance between Syria and Romania and how the Arab - Israeli conflict had an impact on their image and policy.

The importance of this approach is proved by the current state of things – the extended crisis of Syrian State, and generally, by the tensioned situation of Middle East. At the same time, its content might be useful to people which are interested in the Syrian political development – on wider level, in the relationship with the Arab States - and in the diplomatic solutions adopted by Romania in order to reach a Peace and Stability Treaty; on the other hand, this work might offer answers to questions related to particularities of the Syrian society and its political *leadership*.

Moreover the “superficial” level of knowing the Levant³¹ (meaning the East of Mediterranean Sea, the territory currently occupied by Syria and Lebanon), or even its corresponding term in Arab language “Sham”, became extra reasons for this work to exist.

During the French mandate, this territory became the *Levant*³² region, due to the high interest of France in Syria and Lebanon. Thus, the work will make references to the Eastern Mediterranean, meaning Syria and Lebanon, as Levant territory. The Arab language has an equivalent for it: *Sham*³³ or *Bilad Al Sham*³⁴ referring practically at the same region occupied

³¹ See *Levant* in Dumitru Chican, *Mic Lexicon al Orientului Mijlociu*, Baia Mare, Proema Publishing House, 2011 and A.M.A.E., File 1, Issue 20 / 1945 Lebanon (Syrian international status), f.2, where Syrian and Lebanon are known as “States of Levant”.

³² Dumitru Chican, *Mic Lexicon al Orientului Mijlociu*, Baia Mare, Editura Proema, 2011, p.187.

³³ الشام – Sham translated by Levant.

³⁴ Bilad Al Sham translated as *Sham's Countries* and even *Greater Syria*.

by Syria and sometimes *Greater Syria* or just Damask. *Bilad Al Sham*, translated as *Sham's Countries* or *Greater Syria*, refers to lands occupied by Syria, Lebanon, Palestine³⁵ and Transjordan, practically a union of the states of the region. It was thought that Palestinians or Lebanese, known as *Sham* Arabs, can be considered as Syrians³⁶.

The thesis concentrates also on other aspects related to the Romanian – Syrian relations: on issues regarding the Syrian national and international policy with Arab and non Arab States, trying to obtain a complete image of Syria and its external political interests. By 1971, when Hafez Al Assad, the ambitious young student always respectful towards institutions, not only is he noticed by the leading parties, but he also becomes president, Syria is more preoccupied by internal stability, being enchanted by the idea of Arab unity as a way to be known as a solid base in the region. For this, we have the short history of the United Arab Republic, between 1958 and 1961. Once Assad succeeds in consolidating the regime, Syria has another attitude in the region, without abandoning the plans for Arab unity. During Assad, Syria sees its institutions consolidated, with people participating to them and with the president who insists on a collectively exercised power.

After obtaining their independence, the local governments of the Arab States in the region were trying to avoid the presence of missions of USSR or other important States in the area. They were more interested in finding experts and specialists originate from smaller states, paying special attention to USSR recognition of Syrian independence, a strategy meant to make it difficult for the states with interests in the region, which were against the Arab independence³⁷.

Yet, the absence of a State experience put the Middle East countries into situations where they were forced to have diplomatic relationships with most of the States in order to achieve both internal consolidation and international recognition³⁸.

The Romanian – Syrian relations were based on mutual economic interests as their most important objective. This good partnership would be fully encouraged afterwards by the attitude towards the foundation of the State of Israel in the Middle East and by the peace policy by promoting the creation of the Palestinian State³⁹.

³⁵ Nadia Anghelescu, *Identitatea arabă Istorie, limbă și cultură*, Iași, Polirom Publishing House, 2009, p. 7.

³⁶ Nāṣir al-Dīn ‘Alī, *Hākadhdhā kunnā naktub v.1*, Bayrūt, Maṭba‘at al-Ittiḥād, 1952, p. 15.

³⁷ National Archives UK, FO 954/15C/488, Middle East: Beirut telegram No 511. Maintenance of some degree of French control in the Levant, 16th August 1944, f. 489.

³⁸ A.M.A.E., Special Files/Syria, Issues 210/220, page 18.

³⁹ Sub auspiciile înțelegerii și cooperării internaționale Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în Libia, Liban, Siria și Irak 12-21 februarie 1974, București, Editura politică, 1974, pp. 142-143.

The partnership with the Arab States, USSR or Romania proved to be very propitious to Syria because they got weapons, infrastructure funds, technological development and students specialized in high standard universities, the last two being the basis of the good relationship with Romania.

The reason for choosing such theme was by the constant involvement of Romania in the Middle East issues, leading to the most diverse consequences. Both Romania and Syria have common features determined by the Ottoman influence, which caused a similar development of the nation. The society registered the same self-satisfied mentality, the “oriental laziness”, typical for Arabian Orient; for their everyday life, Romanian and Arabs shared the same daily basis activities and even the same clothing style.

Surely, the different religion, the weather conditions together with the French influence made Romania to get more and more close to western civilization which was considered the modern world. Syria enjoyed the same French influence, very useful for the Arabs in their referring to their glorious times and, therefore, in their wish to have a competent ruling elite party leading Syria not only towards independence but also to becoming an important player in the region.

The subsequent evolution caused the slowly disappearance of the similarities between Syria and Romania, without endangering their good relations.

Romania and Syria began their relations during the interwar time, when both of them were focused on economic changes; they continued after the proclamation of Syrian independence, even though they had no diplomatic relationships officially established. And they went on even when Syria stopped for a short time its diplomatic partnership with Romania, as it is proved by the numerous official visits paid by Romanian and Syrian presidents, in the 70's of the 20th century, together with other actions which allowed the development of several industrial projects on Syrian territory with Romanian help.

After the 2nd World War, starting with the 60's, Romania was highly regarded by the international community for its independent policy promoted inside block of USSR influenced countries; at the same time, Romania became for the Arab states a reliable mediator because it was a symbol of balance in the conflict between the Arabs and the State of Israel.

Our work is divided into three chronological chapters stressing out the relevant events that made history in the region and that caused a Romanian or a Syrian reaction. We took into account the words of President Hafez Al Assad who told Mircea Malita: “We share history

together, we were under the same Ottoman influence, we led the same fight for independence and we have neighbouring regions which is very important”⁴⁰.

Using few words, Assad described the common features of the unique identity of the two countries, due both to Ottoman conquest and to geographical and cultural proximity that made possible such solid relationships between them.

The first chapter, called “*General Overview on Middle East History (Syria)*”, deals with cultural, political and even anthropological subjects regarding the political situation by the time Syria becomes independent; nevertheless, it refers to several social aspects that marked not only the people living way but also arts, policy and others. It talks about the concept of Middle East, through its diverse faces, trying to get a more accurate understanding of the region. Both regions were controlled by the Ottomans and the French, but the influence of Christians, the temperate weather and the closeness to the western countries created a different image of Romania without harems, Bedouins, deserts and camels typical of the Arab space. Most part of the work focuses on Syrian history as we consider it necessary to have a right idea about the internal divisions caused by religion, ethnicity and political ideals together with the way the French Mandate was understood and its consequences.

The second chapter called “*Independent State of Syria and its International Recognition*” points out Syria’s need to be internationally accepted, and also the partnership with Romania despite the fact that Romania officially expressed its agreement with the creation of the State of Israel.

Being divided into nine subchapters and dealing with the most representative moments up to the 70’s together with the Romanian position towards them, the second chapter is fundamental as the Arab world was making plans about Arab unification, such as *Greater Syria* or others, and because of the influences of certain States outside the region, with some significant examples such as Suez Canal Crisis or the Lebanon Crisis of 1958.

It is a chapter that brings more information about the general atmosphere in Syria and about its tensioned internal political aspects, envisaging both the efforts for training new ruling elite and the efforts of the Syrian State to get rid of the external influences, wishing, at the same time, to become an important key player in the region.

At the end of the 2nd World War, Romania rarely had trading activities with Middle East countries and they were carried out by intermediaries such as Turks or Bulgarians causing Romania supplementary costs as there were no direct negotiations between parties. The

⁴⁰S.A.N.I.C., file 3S/ vol. I, C.C. of Romanian Communist Party, Foreign Affairs- Nicolae Ceausescu, ff. 23-24.

situation could be solved by establishing normal diplomatic relationships and their presence on the Romanian territory⁴¹.

In July 1947, after paying official visits, Petre Ionescu, the General Consul of the Romanian General Consulate in Istanbul, discovers the interest expressed by the representatives of Egypt, Argentine and Lebanon regarding commercial trading activities with Romania. The Lebanese envoy underlined the close relationship between Romania and the Middle East countries, representing always a reliable destination for Romanian wood products. He also talked about how difficult it was to obtain a visa for Romania as that was, in his opinion, a real obstacle for Lebanese and Syrian companies willing to do business with important Romanian entities; it was a situation that could be remedied by opening a direct delegation⁴².

These data are important as they represent the starting point of diplomatic relations between the two countries.

Then, our study continues with the Syrian and Romanian reactions to the Arab-Israeli conflict, given that it clearly affected all the States in the region.

Here we have the true nature of the relationship between the two countries, despite the war of 1967 and the fact that Romania didn't sign the Moscow declaration. Romania helped Syria and the Arab press qualified as independent and constructive the Romanian foreign policy, two key elements which would not allow their relation to be affected.

The politicians, the economical entities and the press of Syria and Lebanon understood very well the position of Romania in that conflict and they appreciated it accordingly. It soon became a subject of debate in Syria and Lebanon, more than ever before⁴³. They all talked about Romania as a friend of the Arab countries. Romania had some main objectives focused on the Palestinian people right to self-determination and to foundation of a Palestinian State⁴⁴; then it was the retreat of Israeli troops, the cease of violence, the peaceful solution of the conflict, together with the removal of the external influence. All those represented the core of more and more appreciated and understood ideas⁴⁵.

The Romanian alliance with Syria was based on these objectives and Zakaria Ismail, deputy of the Syrian Minister of Foreign Affairs, considered that the position of the Romanian President who constantly asked for Israeli troops retreat from Arab territory and for settling the

⁴¹A.M.A.E., File 5, Issue 200 / 1947 Lebanon (press articles), f. 18.

⁴²Ibidem, f. 16.

⁴³A.M.A.E., File 108, issue 200 200A 200D/1967, Lebanon, f. 100.

⁴⁴ Sub semnul solidarității româno-siriene- Vizita oficială de prietenie a tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Republica Arabă Siriană, 13-17 august 1979, București, Editura politică, 1980, pp. 47-48.

⁴⁵A.M.A.E., File 108, issue 200 200A 200D/1967, Lebanon, f. 100.

case of Palestinian people represented a precious help in their fight for the justice restoration in the region⁴⁶.

At the same time, that was the moment when Syria would not concentrate on the plans for Arab union because when Baath party came to power, the national situation was stabilized and Syria could concentrate on the affirmation of the state in the region. Romania shared the same goals as Syria and both States wished for more power in their decisions internationally. Besides, both States had partnerships with USSR, enjoying the protection offered by a super power during the Cold War.

There was a moment of great tension between the two States and that was 1969 when Romania improved diplomatic relationships with Israel. That was a disagreement expressed also by other Arab States, participants to the conflict. Syria would cease diplomatic relations with Romania and the Arabic press would clearly underline its disapproval⁴⁷.

The third and last chapter, called "*The development of Romanian – Syrian relationships during the '70s and the '80s of the 20th century*", studies the most successful time of the bilateral partnership. This was characterized by constant consolidation of Syrian State especially after Al Assad became President. There are new aspects residing in the personal relation between the two presidents, strongly supported by the similar way to consider the situation in the region and the necessity to maintain diplomatic relationships with Syria (and with Lebanon), and also to identify several aspects which built the friendship between the two countries. We are talking about cultural exchanges, more exactly, the Syrian students associations or other Arabic students willing to remain here in Romania after they finished their studies.

We have to point out that Romania enjoyed a very good image during the Presidency of Nicolae Ceausescu; moreover, the alliances knew a higher level of development compared to other periods⁴⁸.

The partnership with Syria was supported mainly by economic reasons which allowed Romania a political penetration in Levant and in the Middle East. This close association was maintained and promoted by mutual and regular visits paid by both presidents one to another⁴⁹.

After Assad became President there was a positive change in the Syrian attitude towards Romania⁵⁰ and the diplomatic activity started again shortly afterwards.

⁴⁶A.M.A.E., file 3549, issue 20/B/1973, Syrian Arab Republic, f. 10.

⁴⁷A.M.A.E., File 176, issue 20/1969, Lebanon, f. 23.

⁴⁸Lavinia I. Betea, *I se spunea Machiavelli- Ștefan Andrei în dialog cu Lavinia Betea*, București, Adevărul Holding, 2011, p. 214.

⁴⁹A.M.A.E., series: Special Files /Syria, Issues 210/220, no page.

⁵⁰A.M.A.E., file 2313, issue 220/ 1972, Syria, f. 17.

When this took place, Assad expressed his joy by saying “I’m happy to have at Damask a Romanian ambassador” and “I’m grateful to President Ceausescu for everything he has done in order to have harmony in our relationships with Romania”. When he mentioned the past events, he avoided the words *broken relationships*. Instead, he chose to say “*what happened in the past was not in our countries’ best interest*”⁵¹.

Romania had to pay more attention to Syria – this was the main idea of the discussion between the ex ambassador and Protocol Director of Syrian Foreign Affairs Ministry, ~~Bahyaat Fansa~~, disapproved yet by Damask regime. He had asked for a meeting with a Romanian diplomat from the Romanian embassy saying that he wanted to express some opinions. He expressed his personal opinion that Syria, and not Egypt, was the main player in the region and he underlined the advantages Romania would have by preferring it⁵².

Romania and Syria would become more than partners because of the close relationship of their representatives; Assad would call President ~~Nicolae~~ Ceausescu “my friend” expressing his respect towards the Romanian leader.

The best way to illustrate this is to present the situation when President Assad, who almost never went on official visits, agreed to pay one in Romania in 1974. From that moment on, mutual visits of the two presidents became a way to develop and improve the friendship of the two states⁵³.

All the economic, cultural and political actions would become more intense and they would be able to continue even after the war of 1973, after the peace negotiations between Israel and Egypt, strongly supported by the Romanian President; they would survive even the unilateral decision of Egypt to sign a peace treaty with Israel, that Syria found ungrounded, thinking that the needs of Palestinian people were the ones to decide the end of the conflict, and finally they could survive the Lebanon crisis which started in 1976.

A peace treaty signed with Israel would have eliminated Syria from a Arab Union and would also end up the Assad regime⁵⁴. And, therefore, it was thought that he was the only one able to provide stability while there were constant internal and external challenges; without Assad, Syria couldn’t have survived in the form it is today⁵⁵.

⁵¹A.M.A.E., file 3565, issue 220/1973, R.A. Syria-R.S.R., f. 4.

⁵²A.M.A.E., file 210, issue 220/1970, Lebanon, f. 2.

⁵³A.M.A.E., file 4436, issue 220/1975 Syria-Romania, f. 5.

⁵⁴Robert G. Rabil, *Embattled Neighbors: Syria, Israel, and Lebanon*, Boulder, CO, Lynne Rienner, 2003, p. 123.

⁵⁵Patrick Seale, „Assad: Between Institutions and Autocracy”, in Richard T. Antoun, Donald Quataert, *Syria: Society, Culture, and Polity*, Albany, NY, State University of New York Press, 1991, f. 110.

A peace with Israel was not a point on the Syrian political agenda. The Decision of Israel of February 29th 1968, when the Israeli Minister of Home Affairs together with the minister of Justice published a Decree where the lands of Sinai, West Bank, Gaza and Golan were no longer considered legally “hostile territories”⁵⁶. Syrian President, Nureddin Atassi, considered it was a step forward for the favorable external plans of Israel⁵⁷, while the armed fight was justified in order to free the lands⁵⁸.

The Syrian policy character can be easily understood from the communications between Ceausescu and Assad, at the end of the works of the 9th Arabic Conference of Bagdad (November 2nd – 5th 1978). We are talking about the two agreements of Camp David which were opposed to the Charter of the League of Arab States and about President Assad who expressed his general discontent regarding the Egypt separatist policy with individual actions in a situation of common interest for all Arab States. As a result, all Egyptian companies were boycotted and the capital of the League was no longer Cairo. Also, Syria kept on promoting signing a correct peace treaty so it should defend “the Arabs legitimate rights, their honor and dignity”, because it was not right that Egypt set the terms for the peace treaty⁵⁹.

Although its policy has always supported the Arab cause, Syria was accused for defending the national interest in the most tensioned moments in the region. That would be the case of taking side of the non Arab state Iran, during the war between Iran and Iraqi (1980-1988)⁶⁰, but also when it helped the 1976 Lebanon Maronites’ crisis. But Syria remained attached to the palestinian interests (and to those of the Arab world) by not signing a Peace Treaty with Israel, regulating the status of Golan Heights, just like the one signed by Egypt with Israel.

Also, this chapter describes the relations between Romania and Palestine Liberation Organization, with its leader Yasser Arafat; it was an alliance with mutual benefits, useful for recognition of PLO as representative of the Palestinian State and for opening the first PLO delegation in a non Arab country (easily assimilated with a diplomatic mission), but also as middle party between Romania and the Arab world. Yasser Arafat was known for having facilitated the dialogue any time there were difficulties. Romania would officially recognize the Palestinian State on November 16th 1988, always supporting the fight for peace and understanding between nations.

⁵⁶S.A.N.I.C., file 74/1968, C.C., of P.C.R.- Section Chancellery , f. 27.

⁵⁷Ibidem, f. 32.

⁵⁸Ibidem.

⁵⁹S.A.N.I.C., file 3 S vol. II, C.C. of P.C.R- Section Foreign Affairs Nicolae Ceausescu, ff. 36-38.

⁶⁰Raymond Hinnebusch, *Syria: Revolution from Above*, New York, Routledge, 2001, p. 141.

Syria would continue to have the same objectives and it would join the other two States in their fight to refuse the peace plans proposed from outside both by USA President Ronald Reagan and by USSR President Leonid Brejnev. When Mihail Gorbaciov became the USSR President, there were significant changes in the relation with Syria. Right after the first meeting with President Gorbaciov, Assad was thinking it was high time to change the partner. That allowed Egypt to become again an active member of the Arab League and completely reshape the inter-state relations together with a change of internal state of countries placed under the influence of USSR.

At the end of the 2nd World War, the development of the Romanian-Syrian relations was not very smooth.

In other words, sometimes there were intense moments – such as 1956 – Suez Canal Crisis, 1958 – Lebanon national Crisis, the 1967 war, 1972 – marking the beginning of new diplomatic relations between Romania and Syria, the war of 1973- and there were moments characterized by quite calm communications on all levels: diplomatic, economic, cultural. So we find it difficult to define a complete and balanced image of the process.

Researches carried out in the archives help us draw the conclusions that Romania and Syria have been constantly developing their partnership, from a timid point of economic exchange, during the French Mandate, arriving to have diplomatic relationships and embassies.

Based on good economic exchanges with Syrian and Lebanon, it was possible for Romania to have secured exports in Asia or even in states such as Kuwait or Saudi Arabia.

Also, Syria has always been a good destination for Romanian wood products and later for industrial products. Moreover, Romania played a major role in training the future Syrian specialists, with a large number of Syrian students attending Romanian Universities. So, most part of Syrian developed economy was possible due to specialists trained in Romania and with tools and equipments made in Romania used for important industrial projects. Here are some examples: phosphate mine of Kneiffis, Tartous Harbour – the main centre of Syrian trading activities, where Romanian specialists built a modern warehouse and ship loading facility in order to value phosphates, the oil mine of Banias, the Hassake region with the first Romanian drilling equipment becomes functional for oil exploitation. By 1975, Romania had already become the main foreign partner of Syria, and Romanian language could be heard in many places in Syria.

The main concern for the Syrian State, after the proclamation of its independence, was to get international recognition meaning the creation of diplomatic relations with as many countries as possible. When they began to get close to USSR, automatically the interest was

also directed towards States placed under the influence of such super power, among them Romania, which had tried and obtained in the '60s the support of both USA and USSR. Syria tried to get the same thing but unfortunately the American support for Israel had made impossible any intention to make SUA its allied.

A second conclusion is based on the unity in action of Arab world, as a reaction to the presence of the State of Israel in the region. Syria's entire policy focused on the conflict between the Arabs and the Israeli and it has always been part of it. In 1971, after Hafez Al Assad becomes President, Syria finally is recognized as a leader in the region, able to make changes on international level. President Hafez Al Assad could consolidate the State and his regime and, thus, he could concentrate on the role of Syria played internationally, despite the fact that there were opinions saying that the existence of the Arabic-Israeli conflict was the element for the survival and legitimacy of his regime in the eyes of Syrian people.

The first two decades after the end of the 2nd World War are enflamed by the wish for Arab unity, for reanimating the glorious past of Arab empires. But, after the repeated failure of military fights against Israel, this wish changed. Middle East was a place where some wanted to have a Greater Syria, where the State of Israel was born, where there was a Palestinian issue and where Arab League Organization was founded. One of the major consequences of the war of 1967 was the diminished ideal for Arab unity. And yet, this was not an obstacle for Baath Party and President Hafez Al Assad to call for the common Arab identity. Surprisingly, the key element in preserving this unity ideal of the Arab world has always been represented by the State of Israel itself and the constant opposition towards it.

A third conclusion underlines the affinity for Moscow showed both by Syria and Romania, which allows insertion of USSR in Middle East. In case of Suez Canal Crisis, Romania shared the same position with Moscow. Other states in the region were not welcomed because of the sad memories from the time of Mandates. Syrian suffered the most from external interference. It would support Egypt and terminate the diplomatic relations with Great Britain and France and would decide, two years later, to join Egypt in a union –United Arab Republic. This was possible due to Syrian ideal for Arab unity. They believed other Arab States would join them given that western countries were planning a *coup d'état*, uncomfortable with the close relations with USSR and other external influences.

A final conclusion points out the good partnership between Romania and Syria strongly supported by the friendship between the two Presidents. President Hafez Al Assad felt very close to President ~~Nicolae~~ Ceausescu and the two countries knew a very intense alliance. Romania helped Palestinians in gaining self determination and founding their State; Romania

insisted the Israeli troops leave the Arab territories occupied after the war of 1967; it also pleaded for the cease of hostilities, for the amicably solution of the conflict and for the absence of the external influence together with obtaining the right to existence of all States in the region, including the State of Israel. From this perspective, Romanian policy was the same as the Syrian one, always fighting for peace in the region.

The Romanian President constantly reiterated these objectives together with the appeal for treaty signing rather than fighting in military conflicts; thus, he placed himself in neutral position with a mediator role, between Arabs and Israel. Joining and expressing the same ideals, common to the Arab world, persuaded Syria to overlook the fact that Romania refused to sign the Moscow Declaration in 1967, which named the State of Israel *aggressor*, and also the fact that two years later Romania and Israel had diplomatic relations at embassy level.

Romanian positive contributions to development of the region helped at preserving its good image and the support offered to Syrian people in order to achieve their major goals, made it possible for the two countries, and even for their Presidents, to develop friendship based alliances.

CV

PERSONAL INFORMATION

Jindí-Alexandru Sibel

📍 Suceava Street, nr. 2A, bl.AS5, sc.B, ap. 21 900456 Constanta (Romania)

📞 0734405845

✉️ jindisibel@yahoo.com

Sex female | Date of birth December 18th 1991

EDUCATION AND TRAINING

2015-2018 PhD candidate, History

“Valahia” University of Târgoviste- thesis “The impact made by the Middle East geopolitical changes on Syrian – Romanian political and diplomatic relations, between the end of 2nd World War and the beginning of the 80’s”

June 2016 Arabic - International General Certificate of Secondary Education-

Certificate for Arabic Language

Cambridge International Examinations, Constanta

April 20th 23rd 2015 Protocol Applied Intensive Training

The International School of Protocol & Diplomacy in Brussels, Belgium

2014- 2015

Optional Class- “Tatars’ History and Civilization”

Faculty of History and Political Sciences – “Ovidius” University of Constanta, Democratic Union of Turkish-Muslim Tatars of Romania

2013–2015

Master Degree – International relations during 19th – 21st centuries.

History and Diplomacy

Faculty of History and Political Sciences – “Ovidius” University of Constanta (Romania) – thesis : “Romania’s political relationships with Es Shara El Awsat, from the proclamation of Syrian and Lebanon independence until the end of the Romanian Communist regime”

- 2010–2013 Bachelor's Degree – International relations and European Studies
 Faculty of History and Political Sciences – “**Ovidius**” University of Constanta (Romania) – thesis “Aspects regarding the contribution of the International Law in maintaining Greater Romania and the importance of Nicolae Titulescu’s diplomatic vision”
- 2006-2010 International Computer High School of Constanta, specialized in intensive philology – English Constanta (Romania)
- 2009- 2010 Diploma de Espanol como lengua extranjera DELE (B2 level)- Spanish Language Diploma
 Instituto Cervantes, Madrid (Spain)
- 2009- 2010 Full ECDL Certificate (European Computer Driving License)
 ECDL Romania, Constanta (Romania)

PERSONAL SKILLS AND ABILITIES

Mother Language Romanian

Other Known Languages	Comprehension		Speaking		Writing
	Listening	Reading	Conversation	Speech	
English	C1	C1	C1	C1	C1
Spanish	C1	C1	B2	B2	B2
Arabic	B1	B1	B1	B1	B1
Turkish	A2	A2	A2	A2	A2

Level: A1/A2: Elementary - B1/B2: Independent - C1/C2: Advanced

Common European Framework of Reference for Languages

Main subjects / Acquired professional skills History of International Relations, International Policy and Diplomacy, Analysis of International Conflict, History of Middle East, Political and Diplomatic Relations between Romania and Syria, Political and Diplomatic Relations between Romania and Lebanon

	Non verbal Skills, Public Speaking; Coordinated by Master and University Dr Radu Gabriel (from UNATC Bucharest), acquired knowledge about public speech: preparation, material synthesis, language and presentation adjustment according to public, control of negative emotions;
Area of interest	Middle East and Northern Africa – Foreign Policy and Diplomacy, International Security
Professional Experience	
2011–2016	Editorial executive assistant –Annals of “Ovidius” University of Constanta, series of Political Sciences
2013	Preparation of the volume “Deputy General Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981) Vocation of Creation” for publishing
2014	Member of <i>Centrul Cultural European Româno-Panarab</i> (ROMANIAN – PANARAB EUROPEAN CULTURAL CENTRE)
2015	Member of <i>Centrul de Cercetare a Istoriei, Relatiilor Internationale si Studiilor Culturale Grigore Gafencu</i> (HISTORY, INTERNATIONAL RELATIONS, CULTURAL STUDIES RESEARCH CENTRE)
Conferences Attendance	<p>June 7th -9th 2012, Bucharest - “Conference on the results obtained by the Research Centre for Political Sciences”, communication thesis <i>The role of international organizations and the multinational diplomacy in managing Cold War crisis</i></p> <p>May 28th 2013, Constanta – Scientific Conference held by the students of the Faculty of History and Political Sciences – 1st edition- “History. Policy. Society”, thesis: <i>Aspects on International Law and the role of Nicolae Titulescu between the two World Wars</i></p> <p>June 28th – 29th 2013, Archbishop of Râmnic, One Wood Monastery, - launch session of “Deputy General Paul (Pavel) Teodorescu (1881-1981)</p>

Vocation of Creation”, thesis: *General Paul (Pavel) Teodorescu homage to partners and friends*

October 17th – 19th 2013, Constanta, National Scientific Conference held at the National Marine Museum “Danube River and Black Sea in the European – Asian Region. History, Political Sciences and Diplomacy”, thesis: *Study on Balkan Cooperation between the two World Wars – Balkan Agreement*

May 29th -30th 2014, Constanta, National Conference: “Danube River and Black Sea in the European – Asian Region History, Political Sciences and Diplomacy” 18th edition, thesis: *Southern Mediterranean – between Arabic Spring and vision of great international actors*

October 22nd -23rd 2015, Constanta, Danube River and Black Sea in the European – Asian Region History, Political Sciences and Diplomacy” 19th edition, thesis: *Syria - from the French Mandate till her efforts to become regional leader*

October 27th -29th 2016, Constanta, Danube River and Black Sea in the European – Asian Region History, Political Sciences and Diplomacy 20th edition, thesis: *Syria and Lebanon under the French influence*

October 11th-13th 2018, Constanta, Danube River and Black Sea in the European – Asian Region History, Political Sciences and Diplomacy 22nd edition, *Romania and Syria in the midst of Egypt-Israel negotiations, and Lebanon's struggles in the early '80s and Romania's reaction*

Member of the organizing committees of the following scientific conferences

“Bilateral Commission of Romanian and Russian Historians”, 17th edition, September 10th – 14th 2012, Constanta

“Empire-Building and Region-Building in the Baltic, North and Black Sea Areas”, The Fourth International Conference on Nordic and Baltic Studies in Romania, May 24-26, 2013, *Ovidius* University of Constanta, Romania

“Historical Memory, The politics of Memory and Cultural Identity: Romania, Scandinavia and the Baltic Sea Region in Comparison”, The Sixth International Conference on Baltic and Nordic Studies in Romania, 22-23 may, 2015, „*Ovidius*” University of Constanta, Romania